

Официален вестник

на Европейския съюз

C 82

Издание
на български език

Информация и известия

Година 52

4 април 2009 г.

Известие №	Съдържание	Страница
IV Информация		
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ И ОРГАНИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Съд на Европейските общности		
2009/C 82/01	Последна публикация на Съда в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> ОВ С 69, 21.3.2009 г.	1
V Обявления		
СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ		
Съд на Европейските общности		
2009/C 82/02	Дело С-110/05: Решение на Съда (голям състав) от 10 февруари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Член 28 ЕО — Понятие за „мерки с равностоен на количествени ограничения върху вноса ефект“ — Забрана за двуколесни, триколесни, четириколесни превозни средства и мотоциклети да теглят ремарке на територията на държава-членка — Безопасност на движението по пътищата — Достъп до пазара — Препятствие — Пропорционалност)	2
2009/C 82/03	Дело С-301/06: Решение на Съда (голям състав) от 10 февруари 2009 г. — Ирландия/Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз (Жалба за отмяна — Директива 2006/24/ЕО — Запазване на данни, създадени или обработени във връзка с предоставянето на електронни съобщителни услуги — Избор на правното основание)	2

2009/C 82/04	Дело С-45/07: Решение на Съда (втори състав) от 12 февруари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Член 10 ЕО, член 71 ЕО и член 80, параграф 2 ЕО — Морска безопасност — Контрол на корабите и пристанищните съоръжения — Международни споразумения — Съответни области на компетентност на Общността и на държавите-членки)	3
2009/C 82/05	Дело С-138/07: Решение на Съда (първи състав) от 12 февруари 2009 г. (преюдициално запитване от Hof van beroep te Antwerpen — Белгия) — Belgische Staat/N.V. Sobelfret (Директива 90/435/ЕО — Член 4, параграф 1 — Непосредствено действие — Национална правна уредба, насочена към премахване на двойното данъчно облагане на разпределената печалба — Приспадане на размера на получените дивиденди от облагаемата основа на дружеството майка само доколкото то е реализирало облагаема печалба)	3
2009/C 82/06	Дело С-185/07: Решение на Съда (голям състав) от 10 февруари 2009 г. (преюдициално запитване от House of Lords — Обединеното кралство) — Allianz SpA, по-рано Riunione Adriatica di Sicurtà SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA/West Tankers Inc. (Признаване и изпълнение на чуждестранни арбитражни решения — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Приложно поле — Компетентност на съд на държава-членка да издаде разпореждане, което забранява на дадена страна да започне или да продължи производство пред юрисдикция на друга държава-членка, по съображение че това производство противоречи на арбитражно съглашение — Нюйоркска конвенция)	4
2009/C 82/07	Дело С-339/07: Решение на Съда (първи състав) от 12 февруари 2009 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Rechtsanwalt Christopher Seagon als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Frick Teppichboden Supermärkte GmbH/Deko Marty Belgium NV (Съдебно сътрудничество по граждански дела — Производство по несъстоятелност — Компетентна юрисдикция)	4
2009/C 82/08	Дело С-466/07: Решение на Съда (четвърти състав) от 12 февруари 2009 г. (преюдициално запитване от Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Германия) — Dietmar Klarenberg/Ferrotron Technologies GmbH (Социална политика — Директива 2001/23/ЕО — Прехвърляне на предприятия — Гарантиране на правата на работниците и служителите — Понятие за прехвърляне — Договорно прехвърляне на част от стопанска дейност на друго предприятие — Организационна самостоятелност след прехвърлянето)	5
2009/C 82/09	Дело С-475/07: Решение на Съда (трети състав) от 12 февруари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Република Полша (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Данъчно облагане на електроенергията — Директива 2003/96/ЕО — Член 21, параграф 5, първа алинея — Момент, в който данъкът става изискуем)	5
2009/C 82/10	Дело С-515/07: Решение на Съда (четвърти състав) от 12 февруари 2009 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Нидерландия) — Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie/Staatssecretaris van Financiën (Шеста директива ДДС — Стоки и услуги, включени в стопанските активи за нуждите на облагаемите сделки и на други сделки — Право на незабавно и цялостно приспадане на данъка, свързан с покупката на такива стоки и услуги)	6
2009/C 82/11	Дело С-67/08: Решение на Съда (трети състав) от 12 февруари 2009 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Margarete Block/Finanzamt Kaufbeuren (Свободно движение на капитали — Членове 56 ЕО и 58 ЕО — Данъчно облагане при наследяване — Национална правна уредба, която не позволява приспадане на данъка върху наследството, дължим в държавата-членка, в която е пребивавал собственикът на имуществото към датата на смъртта си, от данъка върху наследството, платен от наследника в друга държава-членка, когато наследственото имущество представлява вземания от вложения — Двойно данъчно облагане — Ограничаване — Липса)	6

2009/C 82/12	Дело С-93/08: Решение на Съда (втори състав) от 12 февруари 2009 г. (преюдициално запитване от Augstākās tiesas Sepāts — Република Латвия) — Schenker SIA/Valsts ieņēmumu dienests (Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 1383/2003 — Член 11 — Опростена процедура по изоставяне на стоките с оглед на тяхното унищожаване — Предварително определяне на наличието на нарушение на право върху интелектуална собственост — Административна санкция)	7
2009/C 82/13	Дело С-224/08: Решение на Съда (осми състав) от 10 февруари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Френска република (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 2006/100/ЕО — Липса на транспониране в определения срок)	7
2009/C 82/14	Дело С-282/08: Решение на Съда (седми състав) от 5 февруари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Велико херцогство Люксембург (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 2005/29/ЕО — Нелоялни търговски практики — Липса на транспониране в определения срок)	8
2009/C 82/15	Дело С-293/08: Решение на Съда (седми състав) от 5 февруари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Република Финландия (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 2004/83/ЕО — Липса на транспониране в определения срок)	8
2009/C 82/16	Дело С-488/08: Жалба, подадена на 12 ноември 2008 г. от Matthias Rath срещу Определение на Първоинстанционния съд (седми състав) от 8 септември 2008 г. по дело Т-373/06, Matthias Rath/Служба за хармонизация във вътрешния пазар	9
2009/C 82/17	Дело С-489/08 Р: Жалба, подадена на 12 ноември 2008 г. от Matthias Rath срещу определението на Първоинстанционния съд (седми състав), постановено на 8 септември 2008 г. по дело Т-374/06, Matthias Rath/Служба за хармонизация във вътрешния пазар	9
2009/C 82/18	Дело С-545/08: Иск, предявен на 4 декември 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Полша	10
2009/C 82/19	Дело С-559/08 Р: Жалба, подадена на 9 февруари 2009 г. от Deepak Rajani (Dear!Net Online) срещу Решение, постановено от Първоинстанционния съд (осми състав) на 26 ноември 2008 г. по дело Deepak Rajani (Dear!Net Online)/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни), Т-100/06	10
2009/C 82/20	Дело С-3/09: Преюдициално запитване, отправено от Hof van Beroep te Gent (Белгия) на 8 януари 2009 г. — Erotic Center BVBA/Белгийската държава	11
2009/C 82/21	Дело С-4/09 Р: Жалба, подадена на 8 януари 2009 г. от Gerasimos Potamianos срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (седми състав) на 15 октомври 2008 г. по дело Т-160/04, Potamianos/Комисия	11
2009/C 82/22	Дело С-19/09: Преюдициално запитване, отправено от Oberlandesgericht Wien (Австрия) на 15 януари 2009 г. — Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH/Silva Trade, SA	12
2009/C 82/23	Дело С-20/09: Иск, предявен на 15 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република	12
2009/C 82/24	Дело С-22/09: Иск, предявен на 15 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Велико херцогство Люксембург	13
2009/C 82/25	Дело С-25/09: Преюдициално запитване, отправено от Fővárosi Bíróság (Унгария) на 19 януари 2009 г. — Sió-Eckes Kft./Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve	13

2009/С 82/26	Дело С-27/09 Р: Жалба, подадена на 21 януари 2009 г. от Френската република срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (седми състав) на 4 декември 2008 г. по дело Т-284/08: People's Mojahedin Organization of Iran/Съвет на Европейския съюз	14
2009/С 82/27	Дело С-30/09: Иск, предявен на 22 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република	15
2009/С 82/28	Дело С-31/09: Преюдициално запитване, отправено от Fővárosi Bíróság (Република Унгария) на 26 януари 2009 г. — Nawras Bolbol/Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal	15
2009/С 82/29	Дело С-35/09: Преюдициално запитване, отправено от Corte suprema di cassazione (Италия) на 28 януари 2009 г. — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate/Paolo Speranza	16
2009/С 82/30	Дело С-36/09 Р: Жалба, подадена на 28 януари 2009 г. от Transportes Evaristo Molina, S.A срещу Определение на Първоинстанционния съд (четвърти състав) от 14 ноември 2008 г. по дело Т-45/08, Transportes Evaristo Molina, S.A./Комисия на европейските общности	16
2009/С 82/31	Дело С-37/09: Иск, предявен на 28 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република	17
2009/С 82/32	Дело С-38/09 Р: Жалба, подадена на 19 ноември 2008 г. от Ralf Schröder срещу решението на Първоинстанционния съд (седми състав) от 29 януари 2009 г. по дело Ralf Schröder/Служба на Общността за сортовете растения, Т-187/06	17
2009/С 82/33	Дело С-47/09: Иск, предявен на 2 февруари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република	18
2009/С 82/34	Дело С-48/09: Жалба, подадена на 2 февруари 2009 г. от Lego Juris A/S срещу решението на Първоинстанционния съд (осми състав), постановено на 12 ноември 2008 г. по дело Lego Juris A/S/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП), Т-270/06 Друга страна в производството по възражение, която встъпва пред Първоинстанционния съд: Mega Brands, Inc.	19
2009/С 82/35	Дело С-50/09: Иск, предявен на 4 февруари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Ирландия	19
2009/С 82/36	Дело С-51/09 Р: Жалба, подадена на 3 февруари 2009 г. от Barbara Becker срещу решението на Първоинстанционния съд (първи състав), постановено на 2 декември 2008 г. по дело Т-212/07: Harman International Industries, Inc./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)	20
2009/С 82/37	Дело С-54/09 Р: Жалба, подадена на 6 февруари 2009 г. от Република Гърция срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (пети състав) на 11 декември 2008 г., по дело Т-339/06, Република Гърция/Комисия на Европейските общности	21
2009/С 82/38	Дело С-68/09 Р: Жалба, подадена на 16 февруари 2009 г. от Georgios Karatzoglou срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (първи състав) на 2 декември 2008 г. по дело Т-471/04, Georgios Karatzoglou/Европейска агенция за възстановяване (ЕАВ)	21
2009/С 82/39	Дело С-69/09 Р: Жалба, подадена на 14 февруари 2009 г. от Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl срещу Определение на Първоинстанционния съд (шести състав) от 26 ноември 2008 г. по дело Т-393/06: Makhteshim-Agan Holding BV и други/Комисия	22

Първоинстанционен съд на Европейските общности

2009/C 82/40	Дело T-265/06: Решение на Първоинстанционния съд от 12 февруари 2009 г. — Lee/DE/CXВП — Cooperativa italiana di ristorazione (PIAZZA del SOLE) (Марка на Общността — Процедура по възражение — Заявка на фигуративна марка на Общността PIAZZA del SOLE — По-ранни национални и международни словни марки PIAZZA и PIAZZA D'ORO — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 — Липса на прилика на знаците)	23
2009/C 82/41	Съединени дела от T-359/07 Р до T-361/07 Р: Решение на Първоинстанционния съд от 20 февруари 2009 г. — Комисия/Bertolete и др. (Жалба — Публична служба — Договорно наети служители в Службата за инфраструктура и логистика — Бивши заети лица по белгийското право — Промяна на приложимия режим — Решения на Комисията за определяне на заплатата — Равенство в третирането)	23
2009/C 82/42	Дело T-229/07: Определение на Първоинстанционния съд от 13 февруари 2009 г. — Vitro Corporativo/CXВП — Vallon (√) (Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)	24
2009/C 82/43	Дело T-126/08: Определение на Първоинстанционния съд от 10 февруари 2009 г. — Okalux/CXВП — Ondex (ONDACELL) (Марка на Общността — Процедура по възражение — Неплащане на таксата за възражението — Решение, с което се приема, че възражението не е било подадено — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)	24
2009/C 82/44	Дело T-352/08 R: Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 23 януари 2009 г. — Rannop Нбегбтї/Комисия на Европейските общности (Обезпечително производство — Държавни помощи — Решение на Комисията, с което се обявява за несъвместима с общия пазар помощта, предоставена от Република Унгария на някои производители на електрическа енергия под формата на споразумения за закупуване на електрическа енергия — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност — Претегляне на интереси)	25
2009/C 82/45	Дело T-511/08 R: Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 23 януари 2009 г. — Unity OSG FZE/Съвет и EUPOL Афганистан (Обезпечително производство — Обществени поръчки — Отхвърляне на оферта — Молба за спиране на изпълнението — Загуба на възможност — Липса на неотложност)	25
2009/C 82/46	Дело T-442/08: Жалба, подадена на 3 октомври 2008 г. — CISAC/Комисия	25
2009/C 82/47	Дело T-591/08: Жалба, подадена на 29 декември 2008 г. — Evropaiki Dynamiki/Комисия	26
2009/C 82/48	Дело T-8/09: Жалба, подадена на 6 януари 2009 г. — Dredging International и Ondernemingen Jan de Nul/EАМБ	27
2009/C 82/49	Дело T-17/09: Жалба, подадена на 9 януари 2009 г. — Evropaiki Dynamiki/Комисия	27
2009/C 82/50	Дело T-27/09: Жалба, подадена на 19 януари 2009 г. — Stella Kunststofftechnik/CXВП — Stella Pack (Stella)	28
2009/C 82/51	Дело T-28/09: Жалба, подадена на 21 януари 2009 г. — Park/CXВП — Bae (PINE TREE)	29
2009/C 82/52	Дело T-30/09: Жалба, подадена на 21 януари 2009 г. — Engelhorn/CXВП — The Outdoor Group (peerstorm)	29

<u>Известие №</u>	<i>Съдържание (продължение)</i>	<i>Страница</i>
2009/С 82/53	Дело Т-33/09: Жалба, подадена на 26 януари 2009 г. — Португалска република/Комисия	30
2009/С 82/54	Дело Т-36/09: Жалба, подадена на 23 януари 2009 г. — dm-drogerie markt/СХВП — Distribuciones Mylar (dm)	30
2009/С 82/55	Дело Т-40/09: Жалба, подадена на 26 януари 2009 г. — Advance Magazine Publishers/СХВП — Selecciones Americanas (VOGUE CAFÉ)	31
2009/С 82/56	Дело Т-41/09: Жалба, подадена на 27 януари 2009 г. — Hipp & Co/СХВП — Nestlé (Bebio)	32
2009/С 82/57	Дело Т-51/09: Иск, предявен на 9 февруари 2009 г. — Комисия/Antiche Terre	32
2009/С 82/58	Дело Т-52/09: Жалба, подадена на 11 февруари 2009 г. — Nycomed Danmark/ЕМЕА	33
2009/С 82/59	Дело Т-58/09: Жалба, подадена на 11 февруари 2009 г. — Schemaventotto/Комисия	34
2009/С 82/60	Дело Т-344/02: Определение на Първоинстанционния съд от 6 февруари 2009 г. — Air One/Комисия	35
2009/С 82/61	Дело Т-4/08: Определение на Първоинстанционния съд от 29 януари 2009 г. — EMSA/Португалия	35

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2009/С 82/62	Дело F-38/08: Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 17 февруари 2009 г. — Liotti/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Оценка — Доклад за развитие на кариерата — Процедура за оценяване за 2006 г. — Норми за оценяване, приложими от атестиращите)	36
2009/С 82/63	Дело F-51/08: Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 17 февруари 2009 г. Stols/Съвет (Публична служба — Длъжностни лица — Повишаване — Процедура за повишаване за 2007 г. — Съпоставяне на заслугите — Явна грешка в преценката)	36
2009/С 82/64	Дело F-40/08: Определение на Съда на публичната служба от (първи състав) от 3 февруари 2009 г. — Carvalhal Garcia/Съвет (Публична служба — Бивши длъжностни лица — Заплата — Надбавка за образование — Отказано предоставяне — Просрочена жалба — Явна недопустимост)	36
2009/С 82/65	Дело F-09/09: Жалба, подадена на 6 февруари 2009 г. — Vicente Carbajosa и др./Комисия	37
2009/С 82/66	Дело F-10/09: Жалба, подадена на 3 февруари 2009 г. — Moschonaki/Европейска фондация за подобряване на условията на живот и труд	37

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ И ОРГАНИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

(2009/С 82/01)

Последна публикация на Съда в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 69, 21.3.2009 г.

Предишни публикации

ОВ С 55, 7.3.2009 г.

ОВ С 44, 21.2.2009 г.

ОВ С 32, 7.2.2009 г.

ОВ С 19, 24.1.2009 г.

ОВ С 6, 10.1.2009 г.

ОВ С 327, 20.12.2008 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Обявления)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Решение на Съда (голям състав) от 10 февруари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република

(Дело C-110/05) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Член 28 ЕО — Понятие за „мерки с равностоен на количествени ограничения върху вноса ефект“ — Забрана за двуколесни, триколесни, четириколесни превозни средства и мотоциклети да теглят ремарке на територията на държава-членка — Безопасност на движението по пътищата — Достъп до пазара — Препятствие — Пропорционалност)

(2009/C 82/02)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: D. Recchia и F. Amato)

Ответник: Италианска република (представители: I.M. Braguglia и M. Fiorilli, avvocato dello Stato)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Нарушение на член 28 ЕО — Национално законодателство, забраняващо моторните превозни средства, с изключение на тепличните автомобили, да теглят ремарке

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Осъжда Комисията на Европейските общности да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 115, 14.5.2005 г.

Решение на Съда (голям състав) от 10 февруари 2009 г. — Ирландия/Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

(Дело C-301/06) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Директива 2006/24/ЕО — Запазване на данни, създадени или обработени във връзка с предоставянето на електронни съобщителни услуги — Избор на правното основание)

(2009/C 82/03)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ирландия (представители: D. O'Hagan, E. Fitzsimons, D. Barniville и A. Collins SC)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Словашка република (представител: J. Corba)

Ответници: Европейски парламент (представители: H. Duintjer Tebbens, M. Dean и A. Auersperger Matić), Съвет на Европейския съюз (представители: J.-C. Piris, J. Schutte и S. Kyriakoulou)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Кралство Испания (представители: M. A. Sampol Pucurull и J. Rodríguez Cárcamo), Кралство Нидерландия (представители: C. ten Dam и C. Wissels), Комисия на Европейските общности (представители: C. Docksey, R. Troosters и C. O'Reilly), Европейски надзорен орган по защита на данните (представител: M. H. Hijmans)

Предмет

Отмяна на Директива 2006/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за запазване на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи и за изменение на Директива 2002/58/ЕО (ОВ L 105, стр. 54; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 53, стр. 51) — Избор на правното основание

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Ирландия да заплати съдебните разноски.
- 3) Кралство Испания, Кралство Нидерландия, Словашката република, Колисиата на Европейските общности и Европейският надзорен орган по защита на данните понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 237, 30.9.2006 г.

Решение на Съда (втори състав) от 12 февруари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция

(Дело С-45/07) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Член 10 ЕО, член 71 ЕО и член 80, параграф 2 ЕО — Морска безопасност — Контрол на корабите и пристанищните съоръжения — Международни споразумения — Съответни области на компетентност на Общността и на държавите-членки)

(2009/С 82/04)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: К. Simonsson, М. Konstantinidis, F. Hoffmeister и I. Zervas)

Ответник: Република Гърция (представители: А. Samoni-Rantou и S. Chala)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: I. Rao, подпомаган от г-н D. Anderson, QC)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Нарушение на член 10, член 71 и член 80, параграф 2 от Договора за ЕО — Представяне пред международна организация на предложение, което попада в изключителната външна компетентност на Общността — Морска безопасност — Предложение относно контрола на съответствието на корабите и пристанищните съоръжения с изискванията на глава XI-2 от Конвенцията SOLAS и на Кодекса ISPS

Диспозитив

- 1) Като е представила пред Международната морска организация (ММО) предложение (МСС 80/5/11) относно контрола на съответствието на корабите и пристанищните съоръжения с изискванията на глава XI-2 от Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море, сключена в Лондон на 1 ноември 1974 г. и на Международния кодекс за сигурност на корабите и

пристаннищните съоръжения, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 10 ЕО, член 71 ЕО и член 80, параграф 2 ЕО.

- 2) Осъжда Република Гърция да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 82, 14.4.2007 г.

Решение на Съда (първи състав) от 12 февруари 2009 г. (преюдициално запитване от Hof van beroep te Antwerpen — Белгия) — Belgische Staat/N.V. Cobelfret

(Дело С-138/07) (¹)

(Директива 90/435/ЕИО — Член 4, параграф 1 — Непосредствено действие — Национална правна уредба, насочена към премахване на двойното данъчно облагане на разпределената печалба — Приспадане на размера на получените дивиденди от облагаемата основа на дружеството майка само доколкото то е реализирало облагаема печалба)

(2009/С 82/05)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Antwerpen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Belgische Staat

Ответник: N.V. Cobelfret

Предмет

Преюдициално запитване — Hof van beroep te Antwerpen — Тълкуване на член 4 от Директива 90/435/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 г. относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави-членки (ОВ L 225, стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 97) — Национални разпоредби, насочени към премахване на двойното данъчно облагане на разпределената печалба — Условия

Диспозитив

Член 4, параграф 1, първо тире от Директива 90/435/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 година относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави-членки трябва да бъде тълкуван в смисъл, че не допуска правна уредба на държава-членка като разглежданата в главното производство, която предвижда, че получените от дружество майка дивиденди са включени в облагаемата му основа, за да бъдат приспаднати впоследствие до 95 %, доколкото след приспадане на останалата печалба, освободена от облагане, за съответния данъчен период остава положително салдо на печалбата.

Член 4, параграф 1, първо тире от Директива 90/435 е безусловен и достатъчно точен, за да може да се направи позоваване на него пред националните юрисдикции.

(¹) ОВ С 117, 26.5.2007 г.

Решение на Съда (голям състав) от 10 февруари 2009 г. (преюдициално запитване от House of Lords — Обединеното кралство) — Allianz SpA, по-рано Riunione Adriatica di Sicurtà SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA/West Tankers Inc.

(Дело C-185/07) (¹)

(Признаване и изпълнение на чуждестранни арбитражни решения — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Приложно поле — Компетентност на съд на държава-членка да издаде разпореждане, което забранява на дадена страна да започне или да продължи производство пред юрисдикция на друга държава-членка, по съображение че това производство противоречи на арбитражно съглашение — Нюйоркската конвенция)

(2009/C 82/06)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

House of Lords

Страни в главното производство

Ищци: Allianz SpA, по-рано Riunione Adriatica di Sicurtà SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA

Ответник: West Tankers Inc.

Предмет

Преюдициално запитване — House of Lords — Тълкуване на Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74) — Правомощие на съд на държава-членка да разпореди на дадена страна да не започва или да спре производство пред юрисдикция на друга държава-членка, по съображение че това производство противоречи на арбитражно съглашение

Диспозитив

Издаването от юрисдикция на държава-членка на разпореждане, което има за цел да забрани на дадено лице да започне или да продължи производство пред юрисдикциите на друга държава-

членка, по съображение че това производство противоречи на арбитражно съглашение, е несъвместимо с Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела.

(¹) ОВ С 155, 7.7.2007 г.

Решение на Съда (първи състав) от 12 февруари 2009 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Rechtsanwalt Christopher Seagon als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Frick Teppichboden Supermärkte GmbH/Deko Marty Belgium NV

(Дело C-339/07) (¹)

(Съдебно сътрудничество по граждански дела — Производство по несъстоятелност — Компетентна юрисдикция)

(2009/C 82/07)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Ищци: Christopher Seagon als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Frick Teppichboden Supermärkte GmbH

Ответник: Deko Marty Belgium NV

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesgerichtshof — Тълкуване на член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно производството по несъстоятелност (ОВ L 160, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 143) и на член 1, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74) — Компетентност на държавата-членка, на чиято територия е разположен центърът на основните интереси на длъжника относно решения, които пряко произтичат от производството по несъстоятелност и са тясно свързани с него — Иск (Insolvenzanfechtungsklage) за възстановяване на сума, платена от длъжника на дружество със седалище в друга държава-членка

Диспозитив

Член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно производството по несъстоятелност трябва да се тълкува в смисъл, че съдилищата на държавата-членка, на чиято територия е образувано производството по несъстоятелност, са компетентни да се произнесат по отменителен иск, основан на несъстоятелност и насочен срещу ответник, който съгласно устройствения си акт има седалище в друга държава-членка.

(¹) ОВ С 269, 10.11.2007 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 12 февруари 2009 г. (преюдициално запитване от Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Германия) — Dietmar Klarenberg/Ferrotron Technologies GmbH

(Дело C-466/07) (¹)

(Социална политика — Директива 2001/23/ЕО — Прехвърляне на предприятия — Гарантиране на правата на работниците и служителите — Понятие за прехвърляне — Договорно прехвърляне на част от стопанска дейност на друго предприятие — Организационна самостоятелност след прехвърлянето)

(2009/C 82/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Dietmar Klarenberg

Ответник: Ferrotron Technologies GmbH

Предмет

Преюдициално запитване — Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Тълкуване на член 1, параграф 1, букви а) и б) от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите-членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности (ОВ L 82, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 20) — Приложимост на Директива 2001/23/ЕО за договорно прехвърляне на част от стопанска дейност на друго предприятие, което включва в своята организационна структура прехвърлената част от стопанска дейност без да запазва организационната самостоятелност на последната — Понятие за прехвърляне по смисъла на Директива 2001/23/ЕО

Диспозитив

Член 1, параграф 1, букви а) и б) от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите-членки във връзка с гаранти-

рането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности трябва да се тълкуват в смисъл, че тази директива може да се прилага и в положение, при което прехвърлената част от предприятие или от стопанска дейност не запазва своята самостоятелност от организационна гледна точка, при условие че функционалната връзка между различните прехвърлени производствени фактори се запазва и позволява на приобретателя да използва последните, за да извършва еднаква или аналогична икономическа дейност, което запитващата юрисдикция следва да провери.

(¹) ОВ С 8, 8.12.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 12 февруари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Република Полша

(Дело C-475/07) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Данъчно облагане на електроенергията — Директива 2003/96/ЕО — Член 21, параграф 5, първа алинея — Момент, в който данъкът става изискуем)

(2009/C 82/09)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: W. Mölls и K. Herrmann)

Ответник: Република Полша (представители: T. Kozek, M. Dowgielewicz, M. Jarosz, и A. Rutkowska)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Неприемане в предвидения срок необходимите мерки за съобразяване с чл. 21, параграф 5 от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 г. относно реструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията (текст от значение за ЕИП) (ОВ L 283, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 09, том 2, стр. 98) — Момент, в който данъкът върху електроенергията става изискуем

Диспозитив

1) Като до 1 януари 2006 г. не е съобразила системата си на данъчно облагане на електроенергията по отношение на момента, в който данъкът върху електроенергията става изискуем, с изискванията на член 21, параграф 5, първа алинея от директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 г. относно реструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията, изменена с директива 2004/74/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г., Република Полша не е изпълнила задълженията си по тази директива.

2) Осъжда Република Полша да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 22, 26.1.2008 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 12 февруари 2009 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Нидерландия) — Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie/Staatssecretaris van Financiën

(Дело С-515/07) (¹)

(Шеста директива ДДС — Стоки и услуги, включени в стопанските активи за нуждите на облагаемите сделки и на други сделки — Право на незабавно и цялостно приспадане на данъка, свързан с покупката на такива стоки и услуги)

(2009/С 82/10)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag

Страни в главното производство

Ищец: Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie

Ответник: Staatssecretaris van Financiën

Предмет

Преюдициално запитване — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Тълкуване на член 6, параграф 2 и на член 17, параграфи 1, 2 и 6 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Стоки и услуги (не само дълготрайни активи, използвани отчасти за нуждите на икономическата дейност и отчасти за лични цели) — Пълно включване в имуществото на предприятието на данъчнозадълженото лице — Възможност за незабавно и цялостно приспадане на данъка, свързан с покупката на такива стоки и услуги.

Диспозитив

Член 6, параграф 2, буква а) и член 17, параграф 2 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на

данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа трябва да се тълкуват в смисъл, че не се прилагат по отношение на използването на стоки и услуги, включени в стопанските активи за целите на сделки, различни от облагаемите сделки на данъчнозадълженото лице, като длъжният ДДС за придобиването на тези стоки и услуги, свързани с такива сделки, не подлежи на приспадане.

(¹) ОВ С 22, 26.1.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 12 февруари 2009 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Margarete Block/Finanzamt Kaufbeuren

(Дело С-67/08) (¹)

(Свободно движение на капитали — Членове 56 ЕО и 58 ЕО — Данъчно облагане при наследяване — Национална правна уредба, която не позволява приспадане на данъка върху наследството, дължил в държавата-членка, в която е пребивавал собственикът на имуществото към датата на смъртта си, от данъка върху наследството, платен от наследника в друга държава-членка, когато наследственото имущество представлява вземания от вложения — Двойно данъчно облагане — Ограничаване — Липса)

(2009/С 82/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Margarete Block

Ответник: Finanzamt Kaufbeuren

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesfinanzhof (Германия) — Тълкуване на член 56, параграф 1 и на член 58, параграф 1, буква а) и параграф 3 от Договора ЕО — Национално законодателство относно данъка върху наследството — Двойно данъчно облагане, произтичащо от невъзможността за приспадане от националния данък на данъка, събран в друга държава-членка, когато наследственото имущество, намиращо се в тази друга държава-членка, се състои от банкови авоари

Диспозитив

Членове 56 ЕО и 58 ЕО трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат правна уредба на държава-членка като разглежданата по главното производство, която що се отнася до изчисляването на данъка върху наследството, дължим от наследник — местно лице в тази държава-членка, за вземанията от вложения, притежавани в налтраца се в друга държава-членка финансова институция, и когато към датата на смъртта си лицето, чието наследство е открито, е пребивавало в първата държава-членка, не предвижда приспадане на дължимия в тази държава данък върху наследството от платения в другата държава-членка данък върху наследството.

(¹) ОВ С 107, 26.4.2008 г.

Решение на Съда (втори състав) от 12 февруари 2009 г. (преюдициално запитване от Augstākās tiesas Senāts — Република Латвия) — Schenker SIA/Valsts ieņēmumu dienests

(Дело С-93/08) (¹)

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 1383/2003 — Член 11 — Опростена процедура по изоставяне на стоките с оглед на тяхното унищожаване — Предварително определяне на наличието на нарушение на право върху интелектуална собственост — Административна санкция)

(2009/С 82/12)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāts

Страни в главното производство

Жалбоподател: Schenker SIA

Отговорник: Valsts ieņēmumu dienests

Предмет

Преюдициално запитване — Augstākās tiesas Senāts — Тълкуване на член 11 от Регламент 1383/2003 на Съвета от 22 юли 2003 година относно наемсата на митническите органи по отношение на стоки, за които се подозира, че нарушават някои права върху интелектуалната собственост, както и относно мерките, които следва да се вземат по отношение на стоки, нарушаващи някои права върху интелектуалната собственост (ОВ L 196, стр. 7; Специално издание на български език 2007 г., глава 2, том 16, стр. 18) — Опростена процедура по изоставяне на стоките с оглед на тяхното унищожаване без предварително определяне на наличието на нарушение на право върху интелектуална собственост съгласно законодателството — Национално законодателство, което предвижда административна санкция да се налага, когато декларираните стоки нарушават право върху интелектуалната собственост

Диспозитив

Започването на предвидената в член 11 от Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета от 22 юли 2003 година относно

наемсата на митническите органи по отношение на стоки, за които се подозира, че нарушават някои права върху интелектуалната собственост, както и относно мерките, които следва да се вземат по отношение на стоки, нарушаващи някои права върху интелектуалната собственост, опростена процедура със съгласието на титуляра на право върху интелектуалната собственост и с това на вносителя не лишава компетентните национални органи от правомощието да налагат на лицата, които отговарят за вноса на такива стоки на митническата територия на Европейската общност, „санкция“ по смисъла на член 18 от този регламент, каквато е административната глоба.

(¹) ОВ С 128, 24.5.2008 г.

Решение на Съда (осми състав) от 10 февруари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Френска република

(Дело С-224/08) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 2006/100/ЕО — Липса на транспониране в определения срок)

(2009/С 82/13)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: C. Huvelin, V. Peere и H. Støvlbæk)

Отговорник: Френска република (представители: G. de Bergues и V. Messmer)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Неприемане или несъобщаване в предвидения срок на мерките, необходими за съобразяване с Директива 2006/100/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 година за адаптиране на някои директиви в областта на свободното движение на хора поради присъединяването на България и Румъния (ОВ L 363, стр. 141; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 10, стр. 194)

Диспозитив

1) Като не е приела всички законови, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2006/100/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 година за адаптиране на някои директиви в областта на свободното движение на хора поради присъединяването на България и Румъния, Френската република не е изпълнила задълженията си по член 2 от тази директива.

2) Осъжда Френската република да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 171, 5.7.2008 г.

Решение на Съда (седми състав) от 5 февруари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Велико херцогство Люксембург

(Цело C-282/08) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 2005/29/ЕО — Нелоялни търговски практики — Липса на транспониране в определения срок)

(2009/C 82/14)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: W. Roels и W. Wils)

Ответник: Велико херцогство Люксембург (представител: C. Schiltz)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Неприемане или несъобщаване в предвидения срок на необходимите разпоредби за съобразяване с Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) (ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260)

Диспозитив

- 1) Като не е приело в определения срок необходимите законови, подзаконовни и административни разпоредби за съобразяване с Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“), Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по тази директива.
- 2) Осъжда Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 209, 15.8.2008 г.

Решение на Съда (седми състав) от 5 февруари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Република Финландия

(Цело C-293/08) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 2004/83/ЕО — Липса на транспониране в определения срок)

(2009/C 82/15)

Език на производството: фински

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: M. Condou-Durande и I. Koskinen)

Ответник: Република Финландия (представител: J. Heliskoski)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Неприемане в предвидения срок на разпоредбите, необходими за съобразяване с Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 304, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 52)

Диспозитив

- 1) Като не е приела в определения срок всички законови, подзаконовни и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, Република Финландия не е изпълнила задълженията си по тази директива.
- 2) Осъжда Република Финландия да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 223, 30.8.2008 г.

Жалба, подадена на 12 ноември 2008 г. от Matthias Rath срещу Определение на Първоинстанционния съд (седми състав) от 8 септември 2008 г. по дело T-373/06, Matthias Rath/Служба за хармонизация във вътрешния пазар

(Дело C-488/08)

(2009/C 82/16)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Matthias Rath (представители: S. Ziegler, C. Kleiner и F. Dehn, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Определение на Първоинстанционния съд (седми състав) от 8 септември 2008 г. По дело T-373/06,
- да се уважат исканията, направени в първоинстанционното производство,
- Службата за хармонизация във вътрешния пазар, както и встъпилата страна да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква, че с обжалваното определение Първоинстанционният съд потвърждава решението на първи апелативен състав, че е налице вероятност от объркване между заявления от жалбоподателя словен знак „EPICAN“ и по-ранната словна марка на Общността „EPIGRAN“ по отношение на хранителни добавки и диетични продукти за немедицински цели.

Жалбоподателят се позовава на нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94. При преценката на приликата между стоките и между знаците Първоинстанционният съд се основал на неверни факти. При правилна преценка на фактите Първоинстанционният съд трябвало да стигне до извода, че няма вероятност от объркване на конфликтните знаци. Това било така по-специално защото потребителят на разглежданите в главното производство стоки проявявал висока степен на наблюдателност, както Първоинстанционният съд правилно установил.

Жалба, подадена на 12 ноември 2008 г. от Matthias Rath срещу определението на Първоинстанционния съд (седми състав), постановено на 8 септември 2008 г. по дело T-374/06, Matthias Rath/Служба за хармонизация във вътрешния пазар

(Дело C-489/08 P)

(2009/C 82/17)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Matthias Rath (представители: S. Ziegler, C. Kleiner и F. Dehn, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени определението на Първоинстанционния съд (седми състав) от 8 септември 2008 г. по дело T-374/06,
- да се уважат исканията, направени в първоинстанционното производство,
- да се осъдят СХВП, както и встъпилата страна да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С обжалваното определение Първоинстанционният съд потвърждава решението на първи апелативен състав, съгласно което е налице вероятност от объркване между заявената от жалбоподателя словна марка „EPICAN“ и по-ранната словна марка на Общността „EPIGRAN FORTE“ за хранителни добавки и диетични продукти за немедицински цели.

Жалбоподателят основава жалбата си на нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94. Първоинстанционният съд се основал на неточни факти при преценката на сходството между продуктите и знаците. Ако Първоинстанционният съд бил преценил правилно фактите, той щял задължително да достигне до извода, че не съществува вероятност от объркване между разглежданите знаци. Посоченото важи в още по-голяма степен, тъй като, както Първоинстанционният съд правилно заключава, потребителите се отнасят с голямо внимание към разглежданите стоки.

Иск, предявен на 4 декември 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Полша

(Дело C-545/08)

(2009/C 82/18)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: A. Nijenhuis и K. Mojsowicz)

Ответник: Република Полша

Искания на ищеца

- да се установи, че като регулира тарифите на дребно за услугите по предоставяне на ширококолов достъп без преди това да направи анализ на пазара, Република Полша не е изпълнила задълженията си по членове 16 и 17 от Директива 2002/22/ЕО ⁽¹⁾ във връзка с членове 16 и 27 от Директива 2002/21/ЕО ⁽²⁾
- да се осъди Република Полша да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Според ищеца Република Полша не е изпълнила задълженията си по членове 16 и 17 от Директива 2002/22/ЕО във връзка с членове 16 и 27 от Директива 2002/21/ЕО, тъй като е регулирала тарифите на дребно за услугите по предоставяне на ширококолов достъп без преди това да направи анализ на пазара.

Първо, задълженията, които председателят на Urząd Komunikacji Elektronicznej е наложил на Telekomunikacja Polska две години след влизането в сила в Полша на съответните общностни разпоредби, а именно, изискването предприятията да представят на националната регулаторна власт тарифите на дребно за услугите по предоставяне на ширококолов достъп с оглед получаване на разрешение, както и изискването тарифите да се определят въз основа на разходите за предоставяне на услугите, представлявали нови задължения, а не запазване в сила на съществуващи задължения.

Второ, задълженията за регулиране, свързани с тарифите на дребно за услугите по предоставяне на ширококолов достъп, наложени от председателя на Urząd Komunikacji Elektronicznej на Telekomunikacja Polska, според Комисията не могат да се разглеждат като преходни мерки по смисъла на член 27 от Рамковата директива, тъй като член 17 от Директива 98/10/ЕО, посочен в член 27, се отнася само за тарифите, приложими по отношение на използването на фиксирани обществени телефонни мрежи и услуги.

⁽¹⁾ Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) (ОВ L 108, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 195).

⁽²⁾ Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива) (ОВ L 108, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 213).

Жалба, подадена на 9 февруари 2009 г. от Deepak Rajani (Dear!Net Online) срещу Решение, постановено от Първоинстанционния съд (осми състав) на 26 ноември 2008 г. по дело Deepak Rajani (Dear!Net Online)/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни), T-100/06

(Дело C-559/08 P)

(2009/C 82/19)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Deepak Rajani (Dear!Net Online) (представител: A. Kockläuner, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни), Artoz-Papier AG

Искания на жалбоподателя

- Да бъде отменено изцяло Решението на Първоинстанционния съд от 26 ноември 2008 г. по дело T-100/06.
- Да бъде осъдена СХВП да заплати съдебните разноски в производството пред Съда.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят сочи, че обжалваното съдебно решение трябва да бъде отменено на следните основания:

- При отхвърляне на първото правно основание Първоинстанционният съд възприел неправилно тълкуване на член 43, параграфи 2 и 3 от Регламента относно марката на Общността (РОМО) във връзка с член 4, алинея 1 от Мадридската спогодба,
- при отхвърляне на първото правно основание Първоинстанционният съд нарушил член 6 от Договора за Европейския съюз (консолидиран текст), както и член 6 във връзка с член 14 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ),
- при отхвърляне на първото правно основание Първоинстанционният съд нарушил член 10 от Директива 89/104 (ЕО) ⁽¹⁾ във връзка с член 1 от Директива 89/104 (ЕО),
- при отхвърляне на второто правно основание Първоинстанционният съд нарушил член 79 РОМО, като не взел предвид, че възразяващата страна действала недобросъвестно,
- при отхвърляне на второто правно основание Първоинстанционният съд неправилно приел, че разглежданите марки са обръквашо подобни, като по този начин нарушил член 8, параграф 1, буква б) РОМО,
- при отхвърляне на второто правно основание Първоинстанционният съд нарушил член 135, параграф 4 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд, като не взел предвид подкрепящите доказателства като приложения към висшия пред него иск,

- при отхвърляне на второто правно основание Първоинстанционният съд нарушил членове 49 и 50 във връзка с член 220 от Договора за Европейския съюз (консолидиран текст),
- при отхвърляне на второто правно основание Първоинстанционният съд не взел предвид злоупотребата с власт от страна на СХВП.

(¹) Първа директива на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките (ОВ L 40, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92).

Преюдициално запитване, отправено от Hof van Beroep te Gent (Белгия) на 8 януари 2009 г. — Erotic Center BVBA/Белгийската държава

(Дело C-3/09)

(2009/C 82/20)

Език на производството: Запитваща юрисдикция

нидерландски

Hof van Beroep te Gent

Страни в главното производство

Жалбоподател: Erotic Center BVBA

Ответник: Белгийската държава

Преюдициални въпроси

Трябва ли cabina, която представлява помещение с възможност за затваряне, в което само един човек може да се настани и срещу заплащане да гледа филми на телевизионен екран, като сам пуска филма с поставянето на монета, има възможност да избира между различни филми и за времето, за което е платил, може непрекъснато да променя избрания проектиран филм, да се смята за „кино“ по смисъла на категория 7 от приложение 3 към Шеста директива 77/388/ЕИО (¹) на Съвета от 17 май 1977 година (понастоящем точка 7 от приложение III към Директива 2006/112/ЕО (²) на Съвета от 28 ноември 2006 година)?

(¹) Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година за хармонизиране на законодателството на държавите-членки във връзка с данъците върху оборота — обща система на данък върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

(²) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Жалба, подадена на 8 януари 2009 г. от Gerasimos Potamianos срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (седми състав) на 15 октомври 2008 г. по дело T-160/04, Potamianos/Комисия

(Дело C-4/09 P)

(2009/C 82/21)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Gerasimos Potamianos (представители: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis и E. Marchal, avocats)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени изцяло решението на Първоинстанционния съд (седми състав), постановено на 15 октомври 2008 г. по дело T-160/04, (Potamianos/Комисия), с което Първоинстанционният съд отхвърля всички искания от жалбата от 26 април 2004 г., подадена срещу решението на органа, оправомощен да сключва договори (ООСД), да не продължи договора на жалбоподателя като срочно нает служител,
- да се отмени решението на ООСД за неподновяване на договора на жалбоподателя като срочно нает служител;
- да се осъди ответника да заплати съдебните разноски, направени в производствата пред двете съдебни инстанции

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят формулира четири твърдения за нарушение.

Съгласно първото твърдение за нарушение тълкуването на Първоинстанционния съд, че неподновяването на договора му като срочно нает служител се основава на причини, свързани с интереса на службата, било неправилно. Всъщност ръководителите на жалбоподателя многократно искали продължаване на неговия договор. Обективни, относими и съгласувани доказателства позволявали да се установи, че напротив, прилагането на правилото за ненадрупване, определящо на шест години максималната продължителност на срочно наемане на служител, представлявало единственото основание на разглежданото решение за неподновяване.

Като второ твърдение за нарушение жалбоподателят изтъква, че Първоинстанционният съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че не бил изготвил формуляр за кандидатстване за съответната длъжност, въпреки че своевременно бил поискал продължаване на своя договор и няколко пъти напомнял за искането си, дори след публикуването на обявлението за свободна длъжност.

В третото си твърдение за нарушение жалбоподателят поддържа, че Първоинстанционният съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е заключил, че липсва злоупотреба с власт от страна на ООСД. Декларираната цел на ползването на услугите на срочно нает персонал всъщност била да се намали броят на свободните длъжности в Комисията, и по-специално да се намали недостигът на успели кандидати от конкурс.

Последната цел впрочем по никакъв начин не се постигала чрез отказа за продължаване на договора на жалбоподателя вследствие прилагането на правилото за ненагруване, тъй като неговата длъжност била обявена преди каквото и да е публикуване на списъците от конкурса. Освен това друг срочно нает служител бил назначен за продължителен срок на тази длъжност, докато договорите на всички останали срочно наети служители, назначени за кратък срок в същата дирекция, били продължени служебно, без предварително обявяване на техните длъжности.

На последно място, принципът на равенство бил нарушен, тъй като договорите на всички останали срочно наети служители, които били в сходно положение, като се изключи тяхното старшинство, били продължени без обявяване на длъжностите им, за разлика от възприетия в неговия случай подход. В този контекст тежестта на доказване била погрешно обърната в хода на производството пред Първоинстанционния съд, тъй като не жалбоподателят, а ответникът бил длъжен да докаже спазването на установените от самия него правила.

Преюдициално запитване, отправено от Oberlandesgericht Wien (Австрия) на 15 януари 2009 г. — Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH/Silva Trade, SA

(Дело C-19/09)

(2009/C 82/22)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Wien

Страни в главното производство

Жалбоподател: Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH

Ответник: Silva Trade, SA

Преюдициални въпроси

1) а) Член 5, точка 1, буква б), второ тире от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽¹⁾

(наричан по-нататък „Регламент Брюксел I“) прилага ли се към договор за предоставяне на услуги и когато съгласно уговореното услугите се предоставят в няколко държави-членки?

б) При утвърдителен отговор на предходния въпрос: следва ли посочената разпоредба да се тълкува в смисъл, че мястото на изпълнение на характерното запълнение трябва да се определя въз основа на основното място на дейност на доставчика на услугите, което се преценява в зависимост от продължителността и значимостта на тази дейност;

в) когато е невъзможно да се определи основно място на дейност — следва ли посочената разпоредба да се тълкува в смисъл, че искът във връзка с всички произтичащи от договора права може да се предявява по избор на ищеца в което и да е от местата на изпълнение на територията на Общността?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос: прилага ли се член 5, точка 1, буква а) от Регламент Брюксел I към договор за предоставяне на услуги и когато съгласно уговореното услугите се предоставят в няколко държави-членки?

⁽¹⁾ ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.

Иск, предявен на 15 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република

(Дело C-20/09)

(2009/C 82/23)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: R. Lyal и A. Caeiros)

Ответник: Португалска република

Искания на ищеца

— Да се установи, че като е предвидила преференциално данъчно третиране само за издадените от португалската държава облигации по публичен дълг във връзка с предвиденото със Закон № 39-A/2005 узаконяване на положението на данъкоплатците, Португалската република не е изпълнила задълженията си по член 56 ЕО и по член 40 от Споразумението за европейското икономическо пространство (ЕИП).

— да се осъди Португалската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

През септември 2005 г. Комисията получава оплакване относно несъвместимостта с общностната правна уредба и със Споразумението за европейското икономическо пространство (ЕИП) на определени разпоредби от „Regime Excepcional de Regularização Tributária de elementos patrimoniais que não se encontrem no território português em 31 de Dezembro de 2004“ (особен режим за узаконяване на положението на данъкоплатците по отношение на определени имуществени обекти, които към 31 декември 2004 г. не се намират на португалска територия), одобрен със Закон № 39-A/2005 от 29 юли 2005 г.

От особения режим за узаконяване на положението на данъкоплатците следва, че във връзка с посоченото узаконяване данъкоплатците трябва да заплатят сума, получена при прилагане на ставка от 5 % върху стойността на имуществените обекти, посочени в декларацията за узаконяване на положението на данъкоплатците, и че в случай, че част от или всички тези обекти са издадени от португалската държава облигации, тази ставка се намалява наполовина по отношение на посочените облигации; това намаление се прилага и по отношение на останалите имуществени обекти, чиято стойност е реинвестирана в издадени от португалската държава облигации най-късно към датата на подаване на декларацията за узаконяване на положението на данъкоплатците.

Комисията счита, че като взима предвид връщането в страната на имуществените обекти и реинвестирането в издадени от португалската държава облигации, особеният режим за узаконяване на положението на данъкоплатците предвижда предимство, изразяващо се в прилагане на намалена ставка по отношение на имуществените обекти, представляващи издадени от португалската държава облигации, или към реинвестираната в такива облигации стойност на имуществени обекти. На практика това разколебава лицата, които се възползват от този режим, да запазят узаконеното си имущество в инструменти, различни от издадени от португалската държава облигации.

Съдът на Европейските общности вече е постановил, че национална данъчна разпоредба, която може да разколебае данъкоплатците да инвестират в други държави-членки, представлява ограничение на свободното движение на капитали по смисъла на член 56 ЕО.

В настоящия случай, макар да не оспорва, че облигациите за публичен дълг могат да се ползват от по-благоприятно третиране, Комисията счита, че предвиждането на намалена данъчна ставка, която се прилага единствено към узаконените имуществени обекти, представляващи издадени от португалската държава облигации, е дискриминационно ограничение на движението на капитали, забранено от член 56 ЕО, което не може да се обоснове съгласно член 58, параграф 1 ЕО.

По съществото си разпоредбите на Споразумението за европейското икономическо пространство са идентични с тези на Договора за ЕО. Поради това обстоятелството, че лицата, които могат да се възползват от особения режим за узаконяване на положението на данъкоплатците, са разколебани да запазят узаконените си имуществени обекти в Норвегия, представлява и ограничение на движението на капитали, забранено от член 40 от Споразумението за ЕИП.

Иск, предявен на 15 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Велико херцогство Люксембург

(Дело C-22/09)

(2009/C 82/24)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: B. Schima и L. de Schieter de Lophem)

Ответник: Велико херцогство Люксембург

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приело всички необходими закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобрази с Директива 2002/91/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 година относно енергийните характеристики на сградите ⁽¹⁾ или във всеки случай, като не е съобщило за тях на Комисията, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по тази директива,

— да се осъди Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2002/91/ЕО е изтекъл на 4 януари 2006 г. Към датата на предявяване на настоящия иск обаче ответникът не е приел всички необходими мерки, за да транспонира директивата или във всеки случай не е съобщил за тях на Комисията.

⁽¹⁾ ОВ L 1, 2003 г., стр. 65; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 44.

Преюдициално запитване, отправено от Fővárosi Bíróság (Унгария) на 19 януари 2009 г. — Sió-Eckes Kft./Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Дело C-25/09)

(2009/C 82/25)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Bíróság

Страни в главното производство

Иицец: Sió-Eckes Kft.

Отговорник: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Преюдициални въпроси

- 1) Възможно ли е член 2, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2201/96 на Съвета ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че по силата на приложение I режимът на производствена помощ се прилага освен за прасковите за сироп и/или за натурален сок, обозначени с код по КН ex 2008 70 61, също и за продуктите, обозначени с останалите кодове по КН, изброени в посоченото приложение (ex 2008 70 69 и др.)?
- 2) Отговаря ли на условията на посочения регламент преработвател, който произвежда продукти, спадащи към код по КН ex 2008 70 92?
- 3) Възможно ли е член 2, точка 1 от Регламент (ЕО) № 1535/2003 на Комисията ⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че и продуктите, обозначени с кодове по КН ex 2008 70 61, ex 2008 70 69, ex 2008 70 71, ex 2008 70 79, ex 2008 70 92, ex 2008 70 94 и ex 2008 70 99, са крайни продукти по смисъла на регламента?
- 4) Ако според отговорите на предишните въпроси за крайни продукти могат да се считат само прасковите, посочени в член 3 от Регламент (ЕО) № 2320/89 на Комисията ⁽³⁾, защо в посочените по-горе разпоредби се споменават кодове по КН за други продукти?
- 5) Могат ли по силата на посочените по-горе регламенти да се считат за крайни продукти продуктите, които се получават при различните етапи на преработката на прасковите, независимо дали могат да бъдат предлагани на пазара (например пулпът)?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2201/96 на Съвета от 28 октомври 1996 година относно общата организация на пазарите на продукти от преработени плодове и зеленчуци (ОВ L 297, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 20, стр. 58).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1535/2003 на Комисията от 29 август 2003 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 2201/96 на Съвета по отношение режима на помощи за продукти от преработени от плодове и зеленчуци (ОВ L 218, стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 49, стр. 7).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 2320/89 на Комисията от 28 юли 1989 година относно минималните изисквания за качество на праскови за сироп и праскови за натурален сок за прилагането на режима на производствена помощ (ОВ L 220, стр. 54; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 7, стр. 127).

Жалба, подадена на 21 януари 2009 г. от Френската република срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (седми състав) на 4 декември 2008 г. по дело T-284/08: People's Mojahedin Organization of Iran/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-27/09 P)

(2009/C 82/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Френска република (представители: E. Belliard, G. de Bergues, A.-L. During)

Други страни в производството: People's Mojahedin Organization of Iran, Съвет на Европейския съюз, Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 4 декември 2008 г. по дело T-284/08, People's Mojahedin Organization of Iran/Съвет,
- да се произнесе окончателно по спора като отхвърли жалбата на РМОИ [People's Mojahedin Organization of Iran] или да се върне делото на Първоинстанционния съд.

Правни основания и основни доводи

Френското правителство счита, че обжалваното решение трябва да бъде отменено, от една страна, тъй като Първоинстанционният съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е постановил, че Съветът е приел Решение 2008/583/ЕО ⁽¹⁾ като е нарушил правото на защита на РМОИ, без да вземе предвид особените обстоятелства на приемането на това решение; от друга страна, тъй като Първоинстанционният съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е приел, че образуваното съдебно производство във Франция срещу претполагаемите членове на РМОИ не представлявало решение, което отговаря на определението на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС на Съвета от 27 декември 2001 година за прилагането на специални мерки за борба с тероризма; и накрая, тъй като Първоинстанционният съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е постановил, че отказът на Съвета да съобщи точка 3, буква а) от един от трите документа, предоставени от френските власти на Съвета с оглед на искането за вписване на РМОИ в установения с Решение 2008/583/ЕО списък, и изпратени на Първоинстанционния съд от Съвета в отговор на определението за събиране на доказателства от 26 септември 2008 г., не позволявал на Първоинстанционния съд да упражни

контрол за законосъобразност на Решение 2008/583/ЕО и накърнявал правото на ефективна съдебна защита.

(¹) Решение на Съвета от 15 юли 2008 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Решение 2007/868/ЕО (ОВ L 188, стр. 21).

Иск, предявен на 22 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република

(Дело C-30/09)

(2009/C 82/27)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: A. Sipos и P. Guerra e Andrade)

Ответник: Португалска република

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е изготвила външни планове за действие при извънредни ситуации за предприятията, за които трябва да има такива планове, Португалската република не е изпълнила задълженията си по член 11 от Директива 96/82/ЕО на Съвета от 9 декември 1996 година относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества (¹), изменена с Директива 2003/105/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2003 година;

— да се осъди Португалската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

От писмата, изпратени от португалските органи на Комисията, е видно, че нито едно от предприятията, за които трябва да се изработят планове за действие при извънредни ситуации, няма одобрен външен план за действие при извънредни ситуации по смисъла на директивата.

Член 11 от Директива 96/82 задължава държавите-членки да следят за това, че операторите ще предоставят на компетентните органи необходимата информация, за да им се даде възможност да изготвят външните планове за действие при извънредни ситуации. Компетентните органи са натоварени с изготвянето на тези планове.

Съгласно член 11, параграф 4 от директивата вътрешните и външните планове за действие при извънредни ситуации се преразглеждат, проверяват, ревизират и актуализират на интервали от време, не по-дълги от три години.

Според информацията, предоставена от самата португалска администрация, в Португалия не е изпълнено нито едно от тези задължения.

(¹) ОВ L 10, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 8.

Преюдициално запитване, отправено от Fővárosi Bíróság (Република Унгария) на 26 януари 2009 г. — Nawras Bolbol/Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Дело C-31/09)

(2009/C 82/28)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Bíróság (Унгария)

Страни в главното производство

Ищец: Nawras Bolbol

Ответник: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Преюдициални въпроси

За целите на прилагането на член 12, параграф 1, буква а) от Директива 2004/83/ЕО (¹) на Съвета:

- 1) Трябва ли да се смята, че дадено лице се ползва от закрилата и помощта на организация на Обединените нации поради самия факт, че това лице има право на тази закрила или помощ или е необходимо то да е получило действително закрилата или помощта?
- 2) Свързано ли е прекратяването на закрилата или помощта на организацията с пребиваване извън нейната зона на действие, с прекратяване на дейностите на организацията, с факта, че организацията не може вече да предоставя закрилата или помощта или с обективна пречка, поради която лицето, което има право на закрилата или помощта, не може да ги получи?
- 3) Означават ли ползите от режима на директивата признаване на статута на бежанец или на която и да е от двете форми на защита, включени в приложното поле на директивата (статут на бежанец и статут на субсидиарна закрила) според избора на държавата-членка или не включват автоматично никоя от тези форми, а единствено означават принадлежност към приложното поле на директивата спрямо лицата?

(¹) Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 304, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 52).

Преюдициално запитване, отправено от Corte suprema di cassazione (Италия) на 28 януари 2009 г. — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate/Paolo Speranza

(Дело C-35/09)

(2009/C 82/29)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Ищец: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Ответник: Paolo Speranza

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 4, параграф 1, буква в) от Директива № 69/335/ЕО⁽¹⁾, съгласно който се облага с данък върху вноската увеличаването на капитала на капиталово дружество чрез вноски на активи от всякакъв вид, да се тълкува в смисъл, че подлежи на облагане действителната вноска, а не самото решение за увеличаване на капитала, което по същество е останало неизпълнено?
- 2) Трябва ли член 4, параграф 1, буква в) от Директива № 69/335/ЕО да се тълкува в смисъл, че следва да се облага с данък единствено дружеството бенефициер, но не и длъжностното лице, което съставя или получава акта?
- 3) При всички положения, съвместими ли са с принципа на пропорционалност средствата за защита, които италианската правна уредба предоставя на длъжностното лице, като се има предвид, че член 38 от Президентски указ № 131 от 1986 г. предвижда, че недействителността или възможността за отмяна на решението за увеличаване на капитала са ирелевантни и допуска възстановяване на платения данък единствено вследствие на влязло в сила съдебно решение по гражданско дело, с което се обявява недействителността или се извършва отмяната.

⁽¹⁾ ОВ L 249, стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 9.

Жалба, подадена на 28 януари 2009 г. от Transportes Evaristo Molina, S.A срещу Определение на Първоинстанционния съд (четвърти състав) от 14 ноември 2008 г. по дело T-45/08, Transportes Evaristo Molina, S.A./Комисия на европейските общности

(Дело C-36/09 P)

(2009/C 82/30)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Transportes Evaristo Molina, S.A. (представители: A. Hernández Pardo, S. Beltrán Ruiz и L. Ruiz Ezquerria, abogados)

Друга страна в производството: Комисия на европейските общности

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени изцяло Определение на Първоинстанционния съд от 14 ноември 2008 г. по дело T-45/08 и в случай, че Съдът счете, че разполага с достатъчно данни, за да се произнесе по същество по жалбата, подадена пред Първоинстанционния съд:
 - преди разглеждане на делото по същество да се приеме, че са относими доказателствата, поискани от Transportes Evaristo Molina, S.A. в молбата му за отмяна, и те да бъдат събрани, и
 - да се уважат изцяло исканията, направени от Transportes Evaristo Molina, S.A. пред Първоинстанционния съд: отмяна на Решение на Комисията от 12 април 2006 година⁽¹⁾ относно производство по прилагане на член 81 от Договора за ЕО, Преписка COMP/B-1/38.348 Repsol CPP поради нарушение на член 9 от Регламент № 1/2003⁽²⁾, както и на изброените в жалбата за отмяна принципи на общностното право, на самия член 81 ЕО и на регламентите за прилагане по категории, които доразвиват неговия параграф 3 — Регламент (ЕИО) № 1984/83⁽³⁾ и Регламент (ЕО) № 2790/99⁽⁴⁾.
- Да се осъди Комисията на европейските общности да заплати съдебните разноски

Правни основания и основни доводи

- a) „Dies a quo“, считано от който е трябвало да започне изчисляването на срока, предвиден в член 230 ЕО, е денят, считано от който обжалваният акт (Решение на Европейската комисия от 12 април 2006 година, преписка COMP/B-1/38.348 REP SOL CPP) е засегнал TRANSPORTES EVARISTO MOLINA S.A. пряко и лично.

б) В случай, че Съдът счете жалбата, подадена от TRANSPORTES EVARISTO MOLINA S.A., за просрочена, жалбоподателят поддържа, че трябва да се приеме, че има уважителни причини за забавянето, тъй като Европейската комисия е възприела поведение, което е объркало жалбоподателя.

- (¹) Решение 2006/446/ЕО на Комисията от 12 април 2006 година относно производство по прилагане на член 81 ЕО (преписка COMP/B-1/38.348 — Repsol (СРР) (резюме, публикувано в ОВ L 176, стр. 104).
- (²) Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ 2003 г., L 1, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).
- (³) Регламент (ЕО) № 1984/83 от 22 юни 1983 г. относно прилагането на член 81, параграф 3 от Договора по отношение на споразумения за изключително закупуване (ОВ L 173, стр. 5).
- (⁴) Регламент (ЕО) № 2790/1999 на Комисията от 22 декември 1999 година за прилагането на член 81, параграф 3 от Договора за категориите вертикални споразумения и съгласувани практики (ОВ L 336, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 66).

Иск, предявен на 28 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република

(Дело С-37/09)

(2009/С 82/31)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: J.-B. Laignelot, S. Pardo Quintillán и P. Guerra e Andrade)

Ответник: Португалска република

Искания на ищеца

— Да се установи, че като от една страна не е взела необходимите мерки, за да гарантира, че отпадъците, депонирани в намиращите се на територията на община Lourosa кариери dos Limas, dos Linos и dos Barreiras, ще бъдат оползотворени или обезвредени без да се застрашава здравето на човека и без да се уврежда околната среда, в частност — без да се създава опасност за почвата и водите, както и за предаване на отпадъците на частна или обществена служба за събиране или на предприятие, натоварено с тяхното обезвреждане или оползотворяване, и от друга страна, като не е взела необходимите мерки за ограничаване на вкарването в подземните води на вещества от списък II от Директива 80/68/ЕИО на Съвета от 17 декември 1979 година, така че да предотврати замърсяване на тези води с посочените вещества, Португалската република не е изпълнила задълженията си по членове 4 и 8 от Директива 2006/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 година

относно отпадъците, която кодифицира Директива 75/442/ЕИО относно отпадъците, и на членове 3 и 5 от Директива 80/68/ЕИО на Съвета от 17 декември 1979 година относно опазването на подземните води от замърсяване, причинено от определени опасни вещества;

— да се осъди Португалската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

От 80-те години нататък в изоставените кариери започва депониране на боклук и отпадъци от различен произход без каквото и да е контрол от страна на властите. Депонирането на боклук в кариерите продължава до февруари 2004 г. Те са затворени едва през юни 2004 г.

Анализът на водите в различни точки в района на бившите кариери разкрива обезпокоително ниво на химическо замърсяване. Замърсени са подпочвените води.

В продължение на множество години португалската администрация не е взела никакви мерки, за да попречи на притежателите на неустановени по вид отпадъци да изхвърлят и изоставят отпадъците в изоставените кариери и не е упражнявала контрол върху тяхното обезвреждане.

От друга страна, португалската администрация не е взела необходимите мерки, за да се попречи на вкарването на токсични и опасни вещества в подземните води. Тя не е извършила предварително проучване във връзка с депонирането на отпадъци, които могат да причинят непряко заустване на опасни вещества в подземните води. Тя не е упражнила контрол и върху изхвърлянето на отпадъци на повърхността.

Жалба, подадена на 19 ноември 2008 г. от Ralf Schröder срещу решението на Първоинстанционния съд (седми състав) от 29 януари 2009 г. по дело Ralf Schröder/Служба на Общността за сортовете растения, T-187/06

(Дело С-38/09 Р)

(2009/С 82/32)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Ralf Schröder (представители: T. Leidereiter и W.-A. Schmidt, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Служба на Общността за сортовете растения (СОСР)

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени решението на Първоинстанционния съд от 18 ноември 2008 г. (седми състав) по дело T-187/06,

— да се уважи предявеното в първоинстанционното производство искане на жалбоподателя за отмяна на решението на отделението по жалбите на СОСР от 2 май 2006 г. (преписка А003/2004).

При условията на евентуалност спрямо 2

— Правният спор да се върне на Първоинстанционния съд за ново разглеждане.

— да се осъди СОСР да заплати всички съдебни разходи, направени в настоящото производство, в производството пред Първоинстанционния съд, и разходите, направени в производството пред отделението по жалбите.

Правни основания и основни доводи

Предмет на настоящата жалба е решението на Първоинстанционния съд, с което се отхвърля жалбата на жалбоподателя срещу решението на отделението по жалбите на Службата на Общността за сортовете растения относно заявката за представяне на правна закрила на сорта растение „SUMCOL 01“. С обжалваното решение Първоинстанционният съд бил потвърдил решението на отделението по жалбите, съгласно което предложението за правна закрила сорт растение, не се отличавал ясно от референтния сорт, който трябвало да се разглежда като общо известен.

С първото правно основание жалбоподателят изтъква редица процесуални нарушения. При преценката на решението на отделението по жалбите Първоинстанционният съд направил констатации, чиято погрешност следвала пряко от материалите по преписката. Освен това той бил изопачил факти и доказателствени средства, завишил изискванията спрямо доводите на жалбоподателя, постановил противоречиво решение и нарушил правото на защита на жалбоподателя. По този начин Първоинстанционният съд не взел под внимание голяма част от доводите на жалбоподателя и предложението за представяне на доказателства, които отхвърлил с мотива, че доводите били твърде общи. Първоинстанционният съд не забелязал при това, че на жалбоподателя му е било отчасти невъзможно да представи „по-конкретни“ доводи. По този начин Първоинстанционният съд нарушил правото на защита на жалбоподателя и принципите на доказателствена тежест и на събиране на доказателства. Освен това Първоинстанционният съд недопустимо разширил обхвата на предмета на спора, като посочил в обжалваното решение мотиви, на които нито Службата, нито отделението по споровете не биха се позовали.

С второто си правно основание жалбоподателят изтъква нарушение на общностното право от Първоинстанционния съд, тъй като при тълкуването на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 година относно правната закрила на Общността на сортовете растения последният е оценил писменото описание на сорта в научната литература като доказателство за неговата общоизвестност. Освен това жалбоподателят се позовава на нарушения на член 62 от посочения по-горе регламент и на член 60 от Регламент (ЕО) № 1239/95 относно установяване на правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета относно производството пред Службата на Общността за сортовете растения.

Иск, предявен на 2 февруари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република

(Дело C-47/09)

(2009/C 82/33)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: F. Clotuche-Duvieusart и D. Nardi)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

— Да се установи, че като е предвидила възможност за допълване с прилагателното „чист“ или с обозначението „чист шоколад“ търговското наименование на шоколадовите продукти, които не съдържат растителни мазнини, различни от какаово масло, Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 3 от Директива 2006/36/ЕО ⁽¹⁾ във връзка с член 2, параграф 1, буква а) от Директива 2000/13/ЕО ⁽²⁾, както и на член 3, параграф 5 от Директива 2000/36;

— да се осъди Италианската република да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Етикетирането, и по-конкретно търговските наименования на шоколадовите продукти са напълно хармонизирани в Общността и с цел да се гарантира правилната информация за потребителя по силата на разпоредбите на директивата относно етикетирането (2000/13) и на директивата за шоколадовите продукти (2000/36). Директива 2000/36 предвижда, че продуктите, които съдържат до 5 % от определени растителни мазнини, запазват непроменено търговското си наименование, при условие, че в етикетирането се съдържа специфичното обозначение с контрастни букви „Освен какаово масло, съдържа и други растителни мазнини“.

Като позволява прилагателното „чист“ да бъде допълвано към търговското наименование на продукта само за продуктите, съдържащи изключително какаово масло като мазнина, италианското законодателство, което е предмет на иска, променя и нарушава хармонизираните на общностно равнище дефиниции. Като се има пред вид, че на италиански език „*riigo*“ означава неподправен, неувреден и следователно автентичен, у потребителите се създава представата, че продуктите, които макар да спазват директивата и предвидените в нея условия по отношение на търговските наименования, съдържат растителни мазнини, различни от какаовото масло, не са чисти, т.е. те са подправени, увредени и не са автентични. И то само поради факта, че съдържат растителни мазнини, които правната уредба допуска от гледна точка на техния вид и пропорции, без това да променя търговското им наименование.

Освен това, думата „*riigo*“ е качествено прилагателно, чието използване в търговското наименование е подчинено на определени условия. По-конкретно, член 3, параграф 5 от Директива 2000/36 предвижда, че използването на обозначенията относно критериите за качество е подчинено на условията за

минимално съдържание на общо сухо какаово вещество, по-високо от предвиденото за използване на наименованията, в които такива описания не фигурират. Италианското законодателство, свързано с обозначението „риго“, от своя страна обуславя тяхната употреба с наличието като мазнина само на какаово масло, без да изисква императивно спазването на по-високо минимално съдържание на общо сухо какаово вещество. Това е пряко нарушение на член 3, параграф 5 от директивата, както и подвеждащ за потребителя елемент.

(¹) Директива 2000/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 юни 2000 година относно какаовите и шоколадовите продукти, предназначени за консумация от човека (ОВ L 197, стр. 19; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 30, стр. 19).

(²) Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно етикетването, представянето и рекламата на храните (ОВ L 109, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 9).

изключва всяка форма, която изпълнява функция, от защитата на търговската марка, независимо дали критериите по член 7, параграф 1, буква д), ii) от Регламента относно марката на Общността, както те са определени от Съда в Решение по дело Philips/Remington (³), са изпълнени или не.

б) е приложил погрешни критерии при идентифицирането на съществените характеристики на триизмерната търговска марка и

в) е приложил погрешен функционален тест, доколкото i) не е ограничил преценката си до съществените характеристики на въпросната търговска марка и ii) не е определил подходящите критерии, за да прецени дали характеристика на форма е функционална и по-специално е отказал да вземе предвид всякакви възможни алтернативни дизайни.

(¹) ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146.

(²) Решение по Съда от 18 юни 2002 г. по дело Philips/Remington, C-299/99, Recueil, 2002, I-5475.

Жалба, подадена на 2 февруари 2009 г. от Lego Juris A/S срещу решението на Първоинстанционния съд (осми състав), постановено на 12 ноември 2008 г. по дело Lego Juris A/S/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП), T-270/06 Друга страна в производството по възражение, която встъпва пред Първоинстанционния съд: Mega Brands, Inc.

(Дело C-48/09)

(2009/C 82/34)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Lego Juris A/S (представители: V. von Bomhard, Rechtsanwältin, T. Dolde, A. Renck, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни), Megabrand, Inc.

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на Първоинстанционния съд, защото то нарушава член 71, параграф 1, буква д), ii) от Регламента относно марката на Общността (¹).

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава член 7, параграф 1, буква д), ii) от Регламента относно марката на Общността. Жалбоподателят поддържа, че Първоинстанционният съд:

а) е изтъквал член 7, параграф 1, буква д), ii) от Регламента относно марката на Общността по начин, който на практика

Иск, предявен на 4 февруари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Ирландия

(Дело C-50/09)

(2009/C 82/35)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: P. Oliver, C. Clyne, J.-B. Laignelot)

Ответник: Ирландия

Искания на ищеца

да се установи, че:

— като не е транспонира член 3 от изменената Директива 85/337/ЕИО на Съвета (¹) относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда,

— като не гарантира, че изискванията на членове 2, 3 и 4 от тази директива ще бъдат спазени изцяло когато едновременно ирландските органи по териториалното устройство и Агенцията за защита на околната среда имат правомощия за вземането на решение по даден проект,

— като изключва работите по събаряне и разрушаване от обхвата на законодателството си, с което транспонира тази директива,

Ирландия не е изпълнила задълженията си по тази директива.

— да се осъди Ирландия да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Липса на транспониране на член 3 от Директивата

Комисията твърди, че раздел 173 от Правилника за териториално устройство и развитие от 2000 г., който изисква органите по териториалното устройство да вземат предвид декларацията относно последиците за околната среда и получената от консултираните лица информация, препраща към задължението по член 8 от директивата да се вземе под внимание събраната съгласно членове 5, 6 и 7 от директивата информация. Становището на Комисията е, че раздел 173 не отговаря на по-широкото задължение по член 3 от директивата да се гарантира, че оценката на въздействието върху околната среда определя, описва и оценява всички посочени в тази разпоредба въпроси.

Що се отнася до членове 94, 108 и 111 от Правилника за териториалното устройство и развитие от 2001 г. и приложение 6 към него, Комисията отбелязва следното: Член 94 във връзка с приложение 6.2(b) определя информацията, която декларацията относно последиците за околната среда трябва да съдържа. Това е превръщане към информацията, която предприемачът трябва да представи съгласно член 5 от директивата, ето защо трябва да се разграничава от декларацията относно последиците за околната среда, която е общ процес на оценяване. Членове 108 и 111 изискват органите по териториалното устройство да преценят съответствието на декларацията относно последиците за околната среда. Комисията счита, че тези разпоредби препращат към член 5 от директивата, но не заместват транспонирането на член 3 от директивата. Информацията, която трябва да се предостави от предприемача е само част от оценка на въздействието на околната среда и разпоредбите, които се отнасят до такава информация не заместват регламентираното в член 3 задължение.

Липса на изискване за истинска координация между органите

Макар Комисията да не възразява по принцип срещу многостепенно вземане на решение или срещу разпределяне на отговорността за вземане на решение по един и същ проект между различни решаващи субекти, тя има притеснения относно точния начин, по който са очертани задълженията на различните решаващи субекти. Становището на Комисията е, че ирландското законодателство не съдържа задължение за решаващите субекти да координират ефективно действията си и поради това противоречи на членове 2, 3 и 4 от Директивата.

Липса на прилагане на директивата по отношение на работите по събаряне и разрушаване

Комисията застъпва становището, че когато са изпълнени другите посочени в директивата условия трябва да се извърши оценка на въздействието върху околната среда на работите по събаряне и разрушаване. Ирландия иска да освободи почти всички работи по събаряне и разрушаване от Правилника за териториалното устройство и развитие от 2001 г (приложение 2, част I, клас 50). Според твърдението на Комисията това очевидно противоречи на директивата.

(¹) ОВ L 175, стр. 40; Специално издание на български език 2007 г., глава 15, том 1, стр. 174.

Жалба, подадена на 3 февруари 2009 г. от Barbara Becker срещу решението на Първоинстанционния съд (първи състав), постановено на 2 декември 2008 г. по дело T-212/07: Harman International Industries, Inc./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

(Дело C-51/09 P)

(2009/C 82/36)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Barbara Becker (представители: P. Baronikians, A. Hofstetter, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Harman International Industries, Inc., Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени точка 1 от Решението на Първоинстанционния съд от 2 декември 2008 г. (дело T-112/07), с което се отменя решението на първи апелативен състав от 7 март 2007 г. (преписка R-502/2006-1);
- да отмени точка 3 от Решението на Първоинстанционния съд от 2 декември 2008 г.;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, възникнали в хода на производството.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че Първоинстанционният съд е допуснал грешка, като е приел, че съществува прилика между марката „Barbara Becker“, за която е подадена заявка от жалбоподателя и марката на ответника „BECKER“ и следователно е приложил грешно член 8, параграф 1, буква б) от Регламента относно марката на Общността, като е заключил, че съществува вероятност от объркване.

Жалба, подадена на 6 февруари 2009 г. от Република Гърция срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (пети състав) на 11 декември 2008 г., по дело T-339/06, Република Гърция/Комисия на Европейските общности

(Дело C-54/09 P)

(2009/C 82/37)

Език на производството: гръцки

Жалба, подадена на 16 февруари 2009 г. от Georgios Karatzoglou срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (първи състав) на 2 декември 2008 г. по дело T-471/04, Georgios Karatzoglou/Европейска агенция за възстановяване (ЕАВ)

(Дело C-68/09 P)

(2009/C 82/38)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Република Гърция (представители: I. Chalkias и M. Tassopoulou)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да обяви за допустима жалбата;
- да отмени решението на Първоинстанционния съд;
- да уважи жалбата на Република Гърция в съответствие с нейните искания.
- да осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски

Правни основания и основни доводи

Република Гърция твърди: 1) че Първоинстанционният съд е дал неправилно тълкуване на член 16, параграфи 1 и 2, и на член 17 от Регламент № 1227/2000, като е преценил, че срокът по параграф 1 от този член е задължителен, докато всъщност този срок е препоръчителен, както става ясно от тълкуването на параграф 2 от членове 16 и 17 на същия регламент; 2) че Първоинстанционният съд е дал неправилно тълкуване на член 10 от договора и на общите принципи на правото, щом като Европейската комисия е приела, че е узнала за точните дати 23 дни преди приемането на оспорваното решение, но не се е съобразила с това и е приела от останалите държави-членки доказателства, представени след изтичането на срока, като е отказала да постъпи по същия начин с Гърция, нарушавайки принципа за лоялно сътрудничество, принципа на добрата администрация и за равно третиране, и 3) че оспорваното решение на Първоинстанционния съд съдържа противоречиви мотиви, тъй като твърдението за задължителния характер на срока противоречи на твърдението и на приемането на обстоятелството, че Комисията е приела доказателства, представени и след изтичането на срока.

Страни

Жалбоподател: Georgios Karatzoglou (представител: S. A. Pappas, dikigoros)

Друга страна в производството: Европейска агенция за възстановяване (ЕАВ)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното съдебно решение,
- да се отмени обжалваното решение на органа по назначаването,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че като приема, че не е необходимо да се излагат мотиви за уволнение на срочно нает служител, Първоинстанционният съд се отклонява от новата практика на Съда и нарушава международното право, както и член 253 от Договора за ЕО, в който се предвижда общо задължение за мотивиране.

Жалбоподателят твърди също, че Първоинстанционният съд неправилно приема, че жалбоподателят не представя доказателства, удостоверяващи наличието на злоупотреба с власт. Той оспорва и извода на Първоинстанционния съд, че не е нарушен принципът на добра администрация.

Жалба, подадена на 14 февруари 2009 г. от Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl срещу Определение на Първоинстанционния съд (шести състав) от 26 ноември 2008 г. по дело T-393/06: Makhteshim-Agan Holding BV и други/Комисия

(Дело C-69/09 P)

(2009/C 82/39)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl (представители: K. Van Maldegem, C. Mereu, advocaten)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат Съдът, след устно заседание:

- да отмени определението на Първоинстанционния съд по дело T-393/06 и да обяви жалбата им за допустима; и
- да отмени обжалваното решение; или

— при условията на евентуалност, да върне делото на Първоинстанционния съд, за да се произнесе по жалбата им за отмяна; и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски по настоящото производство (включително и разноските пред Първоинстанционния съд)

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите твърдят, че Първоинстанционният съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като отхвърля тяхната жалба за отмяна на решението на Европейската комисия, съдържащо се в писмо от 12 октомври 2006 г., активното вещество azinphos-méthyl да не бъде включено в приложение I към Директива 91/414/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 15 юли 1991 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита („обжалваното решение“).

По-конкретно, жалбоподателите твърдят, че Първоинстанционният съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е отхвърлил жалбата им на основание недопустимост. Той неправилно е приел, че съгласно член 230 от Договора за ЕО спорното решение не е акт, който подлежи на обжалване.

⁽¹⁾ ОВ L 230, стр. 1; Специално издание на български език 2007 г., глава 3, том 10, стр. 30.

ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Решение на Първоинстанционния съд от 12 февруари 2009 г. — Lee/DE/СХВП — Cooperativa italiana di ristorazione (PIAZZA del SOLE)

(Дело T-265/06) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Процедура по възражение — Заявка на фигуративна марка на Общността PIAZZA del SOLE — По-ранни национални и международни словни марки PIAZZA и PIAZZA D'ORO — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от обвърване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 — Липса на прилика на знаците)

(2009/С 82/40)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Sara Lee/DE NV (Utrecht, Нидерландия)
(представител: C. Hollier-Larousse, avocat)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Първоинстанционния съд: Cooperativa italiana di ristorazione Soc. coop. rl (Reggio d'Émilie, Италия) (представител: D. Caneva, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 5 юли 2006 г. (преписка R 235/2005-2) относно процедура по възражение между Sara Lee/DE NV и Cooperativa italiana di ristorazione Soc. coop. rl.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Sara Lee/DE NV да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 294, 2.12.2006 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 20 февруари 2009 г. — Комисия/Bertoletе и др.

(Съединени дела от T-359/07 Р до T-361/07 Р) ⁽¹⁾

(Жалба — Публична служба — Договорно наети служители в Службата за инфраструктура и логистика — Бивши заети лица по белгийското право — Промяна на приложимия режим — Решения на Комисията за определяне на заплатата — Равенство в третирането)

(2009/С 82/41)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Комисия на Европейските общности (представители: D. Martin и L. Lozano Palacios)

Други страни в производството: Marli Bertoletе (Woluwé-Saint-Lambert, Белгия) и осемте други договорно наети служители на Комисията на Европейските общности, чиито имена фигурират в приложение към решението; Sabrina Abarca Montiel (Wauthier-Braine, Белгия) и 19-те други договорно наети служители на Комисията на Европейските общности, чиито имена фигурират в приложение към решението; Béatrice Ider (Halle, Белгия); Marie-Claire Desorbay (Meise, Белгия); и Lino Noschese (Braine-le-Château, Белгия) (представител: L. Vogel, avocat)

Предмет

Три жалби, образувани срещу решенията на Съда на публичната служба на Европейския съюз (втори състав) от 5 юли 2007 г. по дело Bertoletе и др./Комисия (F-26/06, все още непубликувано в Сборника), Abarca Montiel и др./Комисия (F-24/06, все още непубликувано в Сборника) и Ider и др./Комисия (F-25/06, все още непубликувано в Сборника) за отмяна на тези решения.

Диспозитив

- 1) Отменя Решения на Съда на публичната служба (втори състав) от 5 юли 2007 г. по дело Bertoletе и др./Комисия (F-26/06, все още непубликувано в Сборника), по дело Abarca Montiel и др./Комисия (F-24/06, все още непубликувано в Сборника) и по дело Ider и др./Комисия (F-25/06, все още непубликувано в Сборника).
- 2) Отхвърля жалбите на жалбоподателите в първоинстанционното производство г-жа Marli Bertoletе и осемте други договорно наети служители на Комисията, чиито имена фигурират в приложение, г-жа Sabrina Abarca Montiel и 19-те други договорно наети служители на Комисията, чиито имена фигурират в приложение, г-жа Béatrice Ider; г-жа Marie-Claire Desorbay и г-н Lino Noschese.

3) Жалбоподателите в първоинстанционното производство и Комисията понасят направените от тях разноски.

(¹) ОВ С 283, 24.11.2007 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 13 февруари 2009 г. — Vitro Corporativo/СХВП — Vallon (¹)

(Дело T-229/07) (¹)

(Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)

(2009/С 82/42)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Vitro Corporativo, SA de CE (Nuevo Leon, Мексико) (представител: J. Botella Reina, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: P. López Fernández de Corres)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Vallon GmbH (Horb, Германия)

Предмет

Жалба срещу Решение на първи апелативен състав на СХВП от 7 ноември 2006 година (преписка R 1363/2005-1) относно процедура по възражение между Vitro Corporativo SA de CV и Vallon GmbH.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество по жалбата.
- 2) Осъжда жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 199, 25.8.2007 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 10 февруари 2009 г. — Okalux/СХВП — Ondex (ONDACELL)

(Дело T-126/08) (¹)

(Марка на Общността — Процедура по възражение — Неплащане на таксата за възражението — Решение, с което се приема, че възражението не е било подадено — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2009/С 82/43)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Okalux GmbH (Marktheidenfeld, Германия) (представител: M. Beckensträter, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: G. Schneider)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Ondex SAS (Chevigny-Saint-Sauveur, Франция)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 22 януари 2008 г. (преписка R 1384/2007-4) относно процедура по възражение между Okalux GmbH и Ondex SAS.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Okalux GmbH да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 116, 9.5.2008 г.

Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 23 януари 2009 г. — Pannon НБерѳмї/Комисия на Европейските общности

(Дело T-352/08 R)

(Обезпечително производство — Държавни помощи — Решение на Комисията, с което се обявява за несъвместимостта с общия пазар помощта, предоставена от Република Унгария на някои производители на електрическа енергия под формата на споразумения за закупуване на електрическа енергия — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност — Претегляне на интереси)

(2009/C 82/44)

Език на производството: унгарски

Страни

Жалбоподател: Pannon НБерѳмї Energiatermelő, Kereskedelmi és Szolgáltató Zrt. (Pannon НБерѳмї Zrt.) (Pécs, Унгария) (представители: M. Kohlrusz, P. Simon и G. Ormai, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: C. Giolito и K. Talabér-Ritz)

Предмет

Молба за спиране на изпълнението на член 2 от Решение С (2008)2223 окончателен на Комисията от 4 юни 2008 г. относно държавна помощ, предоставена от Република Унгария под формата на споразумения за закупуване на електрическа енергия.

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 23 януари 2009 г. — Unity OSG FZE/Съвет и EUROL Афганистан

(Дело T-511/08 R) ⁽¹⁾

(Обезпечително производство — Обществени поръчки — Отхвърляне на оферта — Молба за спиране на изпълнението — Загуба на възможност — Липса на неотложност)

(2009/C 82/45)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Unity OSG FZE (Sharjah, Обединени арабски емирства) (представители: C. Vyant и J. McEwen, solicitors)

⁽¹⁾ ОВ С 32, 7.2.2009 г.

Ответници: Съвет на Европейския съюз (представители: G. Marhic и A. Vitro); и Полицейска мисия на Европейския съюз в Афганистан (EUROL Афганистан) (Кабул, Афганистан)

Предмет

Молба за спиране на изпълнението на решение, прието от EUROL Афганистан във връзка с покана за представяне на оферти, с което е отхвърлена офертата на жалбоподателя и е възложена на друг оферент поръчката за доставка на охранителни услуги и на услуги за лична защита в Афганистан.

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за спиране на изпълнението.
- 2) Председателят на Първоинстанционния съд не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 3 октомври 2008 г. — CISAC/Комисия

(Дело T-442/08)

(2009/C 82/46)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Франция) (представители: J.-F. Bellis и K. Van Hove, lawyers)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени член 3 от Решение на Комисията от 16 юли 2008 г. относно производство по член 81 ЕО и член 53 ЕИП (Преписка COMP/C2/38.698 — CISAC), и
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си жалбоподателят иска по реда на член 230 ЕО отмяна на член 3 от Решение на Комисията от 16 юли 2008 г. (Преписка COMP/C2/38.698 — CISAC), с което се установява, че 24 от установените в ЕИП дружества, членове на CISAC, са предприели съгласувана практика в нарушение на член 81 ЕО и на член 53 ЕИП „чрез координиране на териториалното приложение на взаимно предоставените пълномощни за реципрочно представителство, по начин, който ограничава лиценза до националната територия за всяко от дружествата за колективно управление на авторски права“.

Жалбоподателят поддържа, че решението ограничава констатацията, че е налице нарушение, до три специфични форми на използване на правата за представяне (предаване по интернет, предаване по спътник и препредаване по кабел), докато споразуменията за реципрочно представителство обикновено обхващат всички форми на използване на правата на представяне.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните две основни правни основания:

- (i) Според твърденията на жалбоподателя Комисията е допуснала грешка в преценката и е нарушила член 81 ЕО, както и член 253 ЕО, като е приела, че паралелното териториално приложение, резултат от споразуменията за реципрочно представителство, сключени от членове на CISAC от ЕИП, представлява съгласувана практика. Жалбоподателят счита, че наличието на клауза за териториално приложение във всички споразумения за реципрочно представителство, сключени от неговите членове, не е резултат от съгласувана практика за ограничаване на конкуренцията. Това положение по-скоро съществува, тъй като всички дружества считат, че техните членове има интерес от включването на подобна клауза в споразуменията им за реципрочно представителство.
- (ii) При условията на евентуалност жалбоподателят поддържа, че ако има съгласувана практика относно териториалните приложения, то тя не ограничава конкуренцията по смисъла на член 81 ЕО по две причини. Първо, твърдяната съгласувана практика относно териториалните приложения не е незаконосъобразна, тъй като засяга форма на конкуренцията, която не се нуждае от защита. Второ, дори да се приеме, че тази практика може да се счита за ограничаваша конкуренцията, тя не нарушава член 81, параграф 1 ЕО, съобразно твърденията на жалбоподателя, тъй като е необходима и пропорционална с оглед на легитимната цел.

**Жалба, подадена на 29 декември 2008 г. — Европаiki
Dynamiki/Комисия**

(Дело T-591/08)

(2009/C 82/47)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европаiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Атина, Гърция)
(представители: N. Korogiannakis и P. Katsimani, lawyers)

Отговорник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Евростат да класира офертата на жалбоподателя, подадена във връзка с откритата процедура за възлагане на обществена поръчка относно „Статистически информационни технологии“, лот 2 „SDMX развитие“ и лот 3 „SDMX поддръжка“, на второ място съгласно механизма за възлагане на поръчката по реда на класиране на кандидатите (ОВ 2008/S 120-159017), което решение е съобщено на жалбоподателя с две отделни писма от 17 октомври 2008 г., както и да се отменят всички последващи решения на Евростат по този въпрос, включително решението за възлагане на обществената поръчка на определения за изпълнител оферент,
- да се осъди Евростат да заплати обезщетение на жалбоподателя в размер на 4 326 000 EUR за претърпените от него вреди в резултат от въпросната процедура за възлагане на обществена поръчка,
- да се осъди Евростат да заплати съдебните разноски и другите разходи, направени от жалбоподателя във връзка с настоящата жалба, дори ако тя бъде отхвърлена.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си жалбоподателят иска отмяна съгласно член 230 ЕО на решенията на Евростат да класира офертата на жалбоподателя, подадена във връзка с откритата процедура за възлагане на обществена поръчка относно „Статистически информационни технологии“, лот 2 „SDMX развитие“ и лот 3 „SDMX поддръжка“, на второ място съгласно механизма за възлагане на поръчката по реда на класиране на кандидатите (ОВ 2008/S 120-159017), които решения са съобщени на жалбоподателя с две отделни писма от 17 октомври 2008 г., както и обезщетение съгласно член 235 ЕО.

Жалбоподателят твърди, че Евростат е допуснала няколко явни грешки в преценката, тъй като основни правила и принципи на обществените поръчки били нарушени от възлагащия орган. Жалбоподателят твърди, че офертата му не е била надлежно разгледана, че Евростат не е мотивирала решението си, че е отказала да разгледа подробната административна жалба на жалбоподателя и свързаното с нея становище и че не е представила на жалбоподателя резултатите от своята вътрешна проверка.

По-нататък жалбоподателят твърди, че третирането на кандидатите било дискриминационно, че един от членовете на спечелилия консорциум не отговарял на критериите за изключване и че член 93, параграф 1 и член 94 от Финансовия регламент били нарушени. Освен това, ако Първоинстанционният съд приеме, че ответникът е нарушил Финансовия регламент и/или принципите на прозрачност и равно третиране, предвид обстоятелството, че по всяка вероятност Първоинстанционният съд ще се произнесе по жалбата след като договорът е напълно изпълнен, жалбоподателят иска Евростат да бъде осъдена да му заплати обезщетение в размер на 4 326 000 EUR, съответствало на очакваната брутна печалба, която жалбоподателят би получил в резултат от процедурата за възлагане на обществена поръчка, лот 2 и лот 3, ако му бе възложено изпълнението на тази обществена поръчка.

Жалба, подадена на 6 януари 2009 г. — Dredging International и Ondernemingen Jan de Nul/EАМБ

(Дело T-8/09)

(2009/С 82/48)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Dredging International NV (Zwijndrecht, Белгия) и Ondernemingen Jan de Nul NV (Hofstade-Aalst, Белгия) (представител: R. Martens, lawyer)

Ответник: Европейска агенция за морска безопасност (ЕАМБ)

Искания на жалбоподателите

- да се отмени решението на ЕАМБ, с което се отхвърля офертата на Joint Venture Oil Combat (JVOC), учредено от жалбоподателите, и обществената поръчка се възлага на определения за изпълнител оферент,
- да се обяви за нищожен договорът, сключен между ЕАМБ и определения за изпълнител оферент вследствие на процедурата за възлагане на обществена поръчка EMSA/NEG/3/2008,
- да се присъди обезщетение за загубите, които JVOC е претърпяло в резултат от обжалваното решение и чийто размер временно е определен на 725 500 EUR, увеличен с лихви за забава, считано от датата на подаване на настоящата жалба,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разходи, включително разходите на JVOC за адвокат.

Правни основания и основни доводи

В настоящия случай жалбоподателите искат отмяна на решението на ответника, с което той отхвърля офертата, подадена от тях във връзка с процедура за възлагане на обществена поръчка EMSA/NEG/3/2008 (Лот 2: Северно море) относно договори за услуги, свързани с участието на спасителни кораби в борбата срещу замърсяването с нефт⁽¹⁾, и възлага обществената поръчка на определения за изпълнител оферент. Освен това жалбоподателите искат да им се присъди обезщетение за вредите, които твърдят, че са претърпели в резултат на процедурата за възлагане на обществена поръчка.

В подкрепа на исканията си жалбоподателите излагат четири правни основания.

На първо място те твърдят, че като отказва да предостави на жалбоподателите поисканата от тях информация относно мотивите за отхвърляне на подадената от тях оферта, както и относно характеристиките и предимствата на офертата на определения за изпълнител оферент, ответникът нарушава член 135, параграф 2 от правилника⁽²⁾, член 253 ЕО и съществените процесуални изисквания във връзка с излагането на мотиви и спазването на правото на защита. Освен това жалбоподателите твърдят, че ответникът не е отложил подписването на договора с определения за изпълнител оферент докато не се осъществи обмена на релевантна информация с жалбоподателите, като по този начин е нарушил член 105, параграф 2 от Финан-

совия регламент⁽³⁾ и член 158а, параграф 1 от Регламент № 2342/2002 на Комисията⁽⁴⁾.

На второ място жалбоподателите твърдят, че ответникът допуска редица явни грешки при оценяването на офертата, подадена от определения за изпълнител оферент, като по този начин нарушава принципите на равно третиране и на недопускане на дискриминация, посочени в член 89 от Финансовия регламент.

На трето място жалбоподателите изтъкват, че ответникът допуска редица явни грешки в преценката в решението си да отхвърли офертата на жалбоподателите поради несъответствие с член 12, параграф 2 от спецификациите на обществената поръчка, без допълнително да разгледа доводите на жалбоподателите. Според жалбоподателите поради това ответникът не спазва принципите на пропорционалност, равно третиране и недопускане на дискриминация в нарушение на член 89, параграф 1 от Финансовия регламент.

На четвърто място жалбоподателите твърдят, че горната граница на бюджета, произтичаща от даденото от ответника тълкуване на член 12, параграф 2 от спецификациите на обществената поръчка, е явно неразумна и не позволява потвърждаването на офертите.

⁽¹⁾ ОВ 2008/С 48-065631.

⁽²⁾ Правилник на Европейската агенция за морска безопасност от 9 декември 2003 година за установяване на подробни правила за прилагане на Финансовия регламент от 9 декември 2003 г., който се прилага за бюджета на Европейската агенция за морска безопасност, приет от управителния съвет на 3 юли 2003 г.

⁽³⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 248, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 198).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 на Комисията от 23 декември 2002 година относно определянето на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим към общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 357, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 4, стр. 3).

Жалба, подадена на 9 януари 2009 г. — Evropaiki Dynamiki/Комисия

(Дело T-17/09)

(2009/С 82/49)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinon Pliroforikis kai Tilematikis AE (Атина, Гърция) (представител: N. Korogiannakis, lawyer)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Комисията, с което се отхвърля офертата на жалбоподателя, подадена в отговор на покана за представяне на оферти в открита тръжна процедура VT/2008/019 — EMPL EESSI относно „Услуги и продукти в областта на информатиката в конкурса за проект на EESSI (Система за електронен обмен на данни за социална сигурност)“⁽¹⁾, съобщено на жалбоподателя с писмо от 30 октомври 2008 г., както и всички свързани с него последващи решения, включително и решението за възлагане на поръчката на спечелилия изпълнител;
- да осъди Комисията да заплати на жалбоподателя обезщетение в размер на 883 703,5 EUR за вреди, претърпени в резултат на разглежданата процедура за представяне на оферти,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи и другите разходи, направени от жалбоподателя във връзка с настоящата жалба, дори и тя да се отхвърли.

Правни основания и основни доводи

По настоящото дело жалбоподателят иска отмяна на решението на ответника, с което се отхвърля подадената от него оферта в отговор на покана за представяне на оферти в открита процедура VT/2008/019 — EMPL CAD A/17543 относно услуги и продукти в областта на информатиката в конкурса за проект на EESSI (Система за електронен обмен на данни за социална сигурност) и за възлагане на поръчката на спечелилия изпълнител. Жалбоподателят претендира и обезщетение за вредите, които твърди, че е претърпял в резултат на процедурата за представяне на оферти.

В подкрепа на исканията си жалбоподателят излага следните четири правни основания.

Първо, той твърди, че Комисията е третирила по привилегирован начин спечелилия изпълнител в контекста на множество други договори и че същият е бил облагодетелстван в случая по настоящата процедура за представяне на оферти. По-нататък жалбоподателят твърди, че в същия контекст е бил систематично дискриминиран от ответника.

Второ, жалбоподателят твърди, че Комисията не е спазила правилата относно критериите за изключване на тръжните спецификации и поради това е нарушила членове 93 и 94 от Финансовия регламент⁽²⁾ и членове 133а и 134 от правилата за неговото приложение, както и член 45 от Директива 2004/18/ЕО⁽³⁾.

Трето, жалбоподателят твърди, че ответникът е допуснал няколко явни грешки в преценката при оценката на офертата на жалбоподателя от Комисията за оценка.

Четвърто, жалбоподателят твърди, че ответникът е оснoвал оценката си на офертата на жалбоподателя на общи и произволни съображения, не е мотивирал решението си и в този смисъл е допуснал няколко явни грешки при преценката.

⁽¹⁾ ОВ 2008/S 111-148231.

⁽²⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 248, стр. 1; Специално издание на български език 2007 г., глава 1, том 3, стр. 198).

⁽³⁾ Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116).

Жалба, подадена на 19 януари 2009 г. — Stella Kunststofftechnik/CXВП — Stella Pack (Stella)

(Дело T-27/09)

(2009/C 82/50)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Stella Kunststofftechnik GmbH (Eltville, Германия) (представител: M. Beckensträter, Rechtsanwältin)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Stella Pack Sp. z o. o. (Lubartow, Република Полша)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на четвърти апелативен състав от 13 ноември 2008 г., връчено на 19 ноември 2008 г., и да се установи, че искането за отмяна от 22 декември 2006 г. трябва да се отхвърли като недопустимо;
- при условията на евентуалност, с отмяната на решението от 13 ноември 2008 г., както и на решението на отдела по заличаването от 27 февруари 2008 г., да се спре изпълнението на решението по искането за отмяна от 22 декември 2006 г. до постановяването на окончателно решение в процедура по възражение № В 863 177;
- да се осъди встъпилата страна да заплати подлежащите на възстановяване разходи, включително тези по главното производство, както и разходите, направени от ответника.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за отмяна: словната марка „Stella“ за стоки от класове 6, 8, 16, 20 и 21 (марка на Общността № 15 479)

Притежател на марката на Общността: жалбоподателят

Страна, която иска отмяната на марката на Общността: Stella Pack Sp. z o. o.

Решение на отдела по заличаването: отменя съответната марка на Общността за определени стоки от класове 6, 8, 16 и 20

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата на жалбоподателя

Изложени правни основания: не са взети предвид някои условия за допустимост, които е трябвало служебно да се отчетат в производството по отмяна, предвидени в Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽¹⁾ и в Регламент (ЕО) № 2868/95 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189).

Жалба, подадена на 21 януари 2009 г. — Park/СХВП — Вае (PINE TREE)

(Дело Т-28/09)

(2009/С 82/51)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Мо-Нва Парк (Hillscheid, Германия) (представител: P. Lee, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Chong-Yun Вае (Берлин, Германия)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на четвърти апелативен състав на СХВП, прието на 13 ноември 2008 г. по преписка R 1882/2007-4, и

— да се осъди встъпилата страна в производството пред апелативния състав да заплати съдебните разноски, включително разноските, направени във връзка с производството пред апелативния състав.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за отмяна: фигуративната марка „PINE TREE“ за стоки от клас 28 (марка на Общността № 318 857)

Притежател на марката на Общността: Chong-Yun Вае

Страна, която иска отмяна на марката на Общността: жалбоподателят

Решение на отдела по заличаването: отмяна на разглежданата марка на Общността

Решение на апелативния състав: отмяна на обжалваното решение и отхвърляне на искането за отмяна на разглежданата марка

Изложени правни основания: недопустимост на жалбата и липса на действие по използване с оглед запазване на правото по отношение на разглежданата марка на Общността съгласно член 15 и член 50, параграф 1, първо изречение от Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Жалба, подадена на 21 януари 2009 г. — Engelhorn/СХВП — The Outdoor Group (peerstorm)

(Дело Т-30/09)

(2009/С 82/52)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Engelhorn KGaA (Mannheim, Германия) (представител: W. Göpfert, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: The Outdoor Group Limited (Northampton, Обединеното кралство)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение R-167/2008-5 на пети апелативен състав на СХВП от 28 октомври 2008 г. и

— да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „peerstorm“ за стоки и услуги от клас 25 (марка на Общността № 4 115 382)

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: The Outdoor Group Limited

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: словната марка „PETER STORM“ за стоки от клас 25 (марка на Общността № 833 566) и британската марка „PETER STORM“ за стоки от клас 18

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението

Решение на апелативния състав: отменя решението на отдела по споровете и отхвърля заявката за марката

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽¹⁾, тъй като не съществува вероятност от объркване на конфликтните марки, както и на правило 22 от Регламент (ЕО) № 2868/95 ⁽²⁾, тъй като не е доказано в достатъчна степен използването на марката, на която е направено позоваване в подкрепа на възражението, с оглед на запазването на правото върху нея.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189).

Жалба, подадена на 26 януари 2009 г. — Португалска република/Комисия

(Дело Т-33/09)

(2009/С 82/53)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Португалска република (представители: L. Inez Fernandes и J. A. de Oliveira)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

— главно искане за отмяна на Решение С(2008) 7419 от 25 ноември 2008 г., с което Комисията иска от Португалската република да заплати периодичната имуществена санкция, наложена с Решение на Съда по дело С-70/06 с действие от 10 януари 2008 г.

— евентуално искане за отмяна на посоченото решение, доколкото поражда действие след 29 януари 2008 г.

— да се осъди Комисията на Европейските общности да понесе всички съдебни разноски или, в случай че Съдът само намали размера на периодичната имуществена санкция, всяка от страните да се осъди да понесе направените от нея съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят иска отмяна на обжалваното решение на основание член 230 ЕО, като се позовава на нарушение на Договора за ЕО или на правните норми, отнасящи се до неговото прилагане от Комисията.

Според жалбоподателя Комисията всъщност е нарушила Договора за ЕО или правните норми, отнасящи се до неговото прилагане, като е поискала той да заплати дневната периодична

имуществена санкция, наложена му с Решение по дело С-70/06, за периода от 10 януари до 17 юли 2008 г., когато жалбоподателят вече е бил изпълнил изцяло задължението за транспониране на Директива 89/665.

Когато на 10 януари 2008 г. Съдът постановява Решение по дело С-70/06 — с което осъжда жалбоподателя да заплаща периодична имуществена санкция за всеки ден на забава във връзка с приемането на мерките, необходими за изпълнение на Решение от 14 октомври 2004 г. по дело Комисия/Португалия, С-275/03, състоящи се в отмяна на Декрет-закон № 48051 от 21 ноември 1967 г., който поставя изискване за доказване на умисъл или небрежност като условие за обезщетяване на увредените лица за вредите, претърпени поради нарушение на общностното право в областта на обществените поръчки или на националните разпоредби, с които то е транспонирано — Португалската република вече е приела Закон № 67/2007, отменящ горепосочения декрет-закон и установяващ нов режим на извън-договорната гражданска отговорност на държавата и другите публични образувания, и го е обнародвала в *Diário da República*, 1ª Serie, № 251 на 31 декември 2007 г. Посоченият закон е влязъл в сила тридесет дни след обнародването му, т.е. на 30 януари 2008 г.

На 4 януари 2008 г. уведомява Съда за това обстоятелство и иска копие от посочения закон да се приложи към материалите по дело С-70/06. Въпреки това, предвид напредналия стадий на производството Съдът вече не може да вземе предвид това обстоятелство и на 10 януари 2008 г. постановява решението си.

Следователно жалбоподателят счита, че периодичната имуществена санкция може да обхване само периода до 9 януари 2008 г. или в най-лошия случай, тъй като датата на влизане в сила на Закон № 67/2007 не съвпада с тази на обнародването му — до 29 януари 2008 г. Поради това искането на Комисията е напълно неоснователно в частта относно последващи периоди.

Жалба, подадена на 23 януари 2009 г. — dm-drogerie markt/СХВП — Distribuciones Mylar (dm)

(Дело Т-36/09)

(2009/С 82/54)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: dm-drogerie markt GmbH + Co. KG (Karlsruhe, Германия) (представители: O. Bludovsky и C. Mellein, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Distribuciones Mylar, SA (Gelves, Испания)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 30 октомври 2008 г. по преписка R 228/2008-1 и като се измени, да се отхвърли възражението изцяло,
- при условията на евентуалност, да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 30 октомври 2008 г. по преписка R 228/2008-1 и да се върне преписката на СХВП,
- при условията на евентуалност, да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 30 октомври 2008 г. по преписка R 228/2008-1, и
- да се осъди другата страна в производството пред апелативния състав да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „dm“, за стоки от класове 1, 3-6, 8-11, 14, 16, 18, 20-22, 24-32, 34 и за услуги от клас 40

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: фигуративната марка „DM“, регистрирана в Испания под № 2 561 742 за стоки и услуги от класове 9 и 39

Решение на отдела по споровете: уважава частично възражението

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата

Изложени правни основания: нарушение на членове 57 и 59 от Регламент № 40/94 на Съвета, тъй като апелативният състав погрешно е заключил, че писмото на ответника от 8 юни 2007 г. не спира срока за обжалване; нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 на Съвета, тъй като апелативният състав погрешно е преценил, че съществува вероятност от объркване на съответните марки поради приликата на обхванатите стоки; нарушение на правило 17, параграфи 2 и 4 от Регламент № 2868/95⁽¹⁾, тъй като апелативният състав не е установил, че другата страна в производството пред апелативния състав не е посочила съществените елементи на възражението.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, 1995 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189).

Жалба, подадена на 26 януари 2009 г. — Advance Magazine Publishers/CXBP — Selecciones Americanas (VOGUE CAFÉ)

(Дело T-40/09)

(2009/C 82/55)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Advance Magazine Publishers, Inc. (Ню Йорк, Съединени американски щати) (представител: адв. T. Alkin, barrister)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Selecciones Americanas, SA (Sitges (Барселона), Испания)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 19 ноември 2008 г. по преписка R 280/2008-4, доколкото то се отнася до възражението, основано на регистрираните в Испания под № 255 186 и № 2 529 728 марки,
- да се измени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 19 ноември 2008 г. по преписка R 280/2008-4, в смисъл че разглеждането на възражението се спира до произнасянето на решение в процедурата по възражение срещу заявка за марка на Общността № 3 064 219, и
- да се осъди другата страна в производството пред апелативния състав да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „VOGUE CAFÉ“ за стоки и услуги от класове 21, 25 и 43

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в процедурата по възражението: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: фигуративна марка „Vogue Juan Fort, S.A. — Badalona“, регистрирана в Испания под № 255 186 за стоки от клас 25; фигуративна марка „VOGUE studio“ регистрирана в Испания под № 2 529 728 за стоки от клас 25; заявка за марка на Общността № 3 064 219 за фигуративната марка „VOGUE“ за стоки и услуги от класове 25, 35 и 39.

Решение на отдела по споровете: уважава възражението за заявените стоки от клас 25

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата

Изложени правни основания: Нарушение на член 43, параграф 2 от Регламент № 40/94 на Съвета и/или на правило 22, параграф 3 от Регламент № 2868/95 на Комисията ⁽¹⁾, тъй като апелативният състав неправилно заключава, че доказателствата, представените от другата страна в производството пред апелативния състав, установяват използване на марката, регистрирана в Испания под № 255 186; нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 на Съвета, тъй като апелативният състав неправилно преценява, че съществува вероятност от объркване между съответната марка на Общността и марката, регистрирана в Испания под № 2 529 728; нарушение на правило 20, параграф 7 от Регламент № 2868/95 на Комисията, тъй като апелативният състав посочва неприложими основания за отказа си да спре производството до приключване на процедурата по възражение срещу заявка за марка на Общността № 3 064 219.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ 1995 г., L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189).

Жалба, подадена на 27 януари 2009 г. — Hipp & Co/СХВП — Nestlé (Bebio)

(Дело T-41/09)

(2009/C 82/56)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Hipp & Co (Sachseln, Швейцария) (представители: А. Bognár и М. Kinkeldey, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Société des Produits Nestlé, S.A. (Vevey, Швейцария)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 25 ноември 2008 г. по преписка R 1790/2007-2; и

— да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: Словната марка „Bebio“ за стоки по класове 5, 29, 30 и 32

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: Другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Международна регистрация № 187 436 на словната марка „ВЕВА“ за стоки по класове 5, 29 и 30; Регистрация като марка на Общността № 3 043 387 на словната марка „ВЕВА“ за стоки по класове 5, 29 и 30

Решение на отдела по споровете: Частично уважава възражението

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент 40/94 на Съвета, доколкото апелативният състав е преценил погрешно, че съществува вероятност от объркване между засегнатите марки

Иск, предявен на 9 февруари 2009 г. — Комисия/Antiche Terre

(Дело T-51/09)

(2009/C 82/57)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: А. Dal Ferro, avvocato и V. Joris)

Ответник: Antiche Terre scarl Società Agricola Cooperativa (Arezzo, Италия)

Искания на ищеца

— Да се осъди ответникът да възстанови главницата от 479.332,40 EUR, увеличена с лихви по процента, договорен в член 5.4.3 от общите условия на договора (основния лихвен процент на ЕЦБ + 2 %) от датата на иска за възстановяване на сумата (считано от 4 декември 1997 г. за сумата от 461.979,00 EUR и считано от 18 декември 1997 г. за сумата от 17.353,40 EUR) и до 1 април 2003 г., както и другите лихви по същия процент, считано от 4 януари 2004 г. до действителното плащане, като се приспадне сумата от 461.979 EUR, усвоена като гаранция на 25 януари 2005 г.;

— при условията на евентуалност, да се осъди ответникът да възстанови главницата от 479.332,40 EUR, увеличена с лихви по законния италиански лихвен процент, дължими от 4 януари 2004 г. до действителното плащане, като се приспадне сумата от 461.979 EUR, усвоена като гаранция на 25 януари 2005 г.;

— във всеки случай да се осъди Antiche Terre Società Agricola Cooperativa да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящия иск, предявен съгласно член 238 ЕО, Комисията иска възстановяване на сумата, платена на Antiche Terre scarl Società Agricola Cooperativa a responsabilità limitata (наричано по-нататък „Antiche Terre“ или „ответника“) в рамките на програмата THERMIE за създаването на централа за производство на електрическа енергия (10 MWe) посредством нов процес за изгаряне на биомаса. Договорът за субсидия (№ BM/188/96) е бил сключен между ищеца и ответника в качеството му на координатор и с две други дружества, едното от които със седалище във Финландия, а другото със седалище в Испания.

Antiche Terre е натрупало поредица от значителни закъснения при започването на своите дейности; дружеството е поискало и получило няколко отсрочки за завършване на работите. Ответникът е предложил друго съществено изменение на условията на договора, предполагащо изоставянето на иновативния процес за изгаряне на биомаса, като производството на енергия е в определено по-малко количество от предварително предвиденото.

Комисията не е могла да одобри подобно радикално изменение на проекта, което не е намерило никаква възможност за финансиране в рамките на програмата THERMIE.

Ето защо при констатацията, че ответникът не е изпълнил своите задължения в съответствие с указаното в представения оригинален проект, Комисията се е оказала принудена да развали Договор BM/188/96, като уточнява, че неосъщественото реализиране на първоначалния проект трябва да доведе до възстановяването на цялата дадена на ответника предплата или на част от нея.

Впоследствие Комисията е поискала от Antiche Terre да ѝ възстанови предплатените суми в размер на 479.332,40 EUR, без да получи нищо. След усвояването на гаранцията и след последващи искания за възстановяване на остатъка, Комисията сезира Първоинстанционния съд.

Жалба, подадена на 11 февруари 2009 г. — Nycomed Danmark/ЕМЕА

(Дело T-52/09)

(2009/C 82/58)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Nycomed Danmark ApS (Roskilde, Дания)
(представители: C. Schoonderbeek, H. Speyart van Woerden, lawyers)

Ответник: Европейска агенция по лекарствата

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното решение,
- да се осъди ЕМЕА да заплати направените от нея съдебни разноски, както и тези на Nycomed.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска отмяна съгласно член 230 ЕО и член 73а от Регламент (ЕО) № 726/2004⁽¹⁾, изменен с Регламент № 1901/2006⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета, на Решение „ЕМЕА-000194-IP101-07“ от 28 ноември 2008 г. на Европейската агенция по лекарствата („ЕМЕА“), с което се отхвърля неговата молба за освобождаване на конкретен продукт на основание член 11, параграф 1, буква б) от гореспоменатия регламент.

Жалбоподателят иска такова освобождаване във връзка с контрастно вещество за ултразвукова ехокардиография, което следва да бъде пуснато на пазара с марка „Imagify“, предназначено да диагностицира коронарна съдова болест („КСБ“) при възрастни. С обжалваното решение ЕМЕА отказва на жалбоподателя това освобождаване с мотива, че заболяването или състоянието, за които е предназначен конкретният лекарствен продукт, не е КСБ, а е нарушение на кръвоснабдяването на миокарда, което съществува и при деца.

Жалбоподателят твърди, че оспорваното решение е незаконосъобразно, тъй като се основава на неправилно тълкуване и приложение на понятието за „заболяване или условие [да се чете: състояние]“, за които е предназначен конкретният лекарствен продукт“ по смисъла на член 11, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 1901/2006, тъй като решението не отчита терапевтичните показания, посочени в съпътстващото заявление за издаване на общностно разрешително за употреба и търгуване и че нарушенията на кръвоснабдяването на миокарда не са заболяване или състояние, а симптом на различни заболявания.

Освен това жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно, тъй като представлява опит на ЕМЕА за злоупотреба с власт, предоставена ѝ по член 11, параграф 1, точка б) и член 25 от Регламент (ЕО) № 1901/2006 за постигане на непредвидена от тези разпоредби цел, а именно — задължението да предложи план за педиатрично изследване при показания, които не са обхванати от съпътстващото заявление за издаване на общностно разрешително за употреба и търгуване.

- (¹) Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата (ОВ 2004 г., L 136, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 44, стр. 83).
- (²) Регламент (ЕО) № 1901/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно лекарствените продукти за педиатрична употреба и за изменение на Регламент (ЕО) № 1768/92, Директива 2001/20/ЕО, Директива 2001/83/ЕО и Регламент (ЕО) № 726/2004 (ОВ 2006 г., L 378, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 83).

Жалба, подадена на 11 февруари 2009 г. — Schemaventotto/Комисия

(Дело T-58/09)

(2009/C 82/59)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Schemaventotto SpA (Милано, Италия) (представители: M. Siragusa, G. Scassellati Sforzolini, G. C. Rizza, M. Piergiovanni, avvocati)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението/а, съдържашо/и се в писмото от 13 август 2008 г. протокол № С(2008) 4494, изпратено от Комисар Kroes, от името и за сметка на Европейската комисия, до италианските власти относно процедура по смисъла на член 21 от Регламента относно контрола върху концентрациите между предприятия (преписка COMP/M.4388 — Abertis/Магистрала); и
- да се възложи на Комисията да заплати съдебните разноски, направени от жалбоподателя в настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу решението, което се съдържа в писмото на Комисар Kroes от 13 август 2008 г., с което според жалбоподателя, отговорникът съобщил на италианските власти намерението си да не предприема последващи действия по преписка COMP/M.4388 Abertis/магистрала въз основа на

член 21 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (Регламентът). Всъщност Комисията одобрява нормативните мерки, произтичащи от регламента, относно процедурите по даване на разрешение за „прехвърлянето“ на концесии за магистрала (Директивата от 2007 г. и Декрет от 2008 г.). В горепосоченото писмо обаче отговорникът не разкрива позицията си по съвместимостта на италианската нормативна рамка относно процедурата по даване на разрешение за прехвърляне на концесии за магистрала и нормите в областта на вътрешния пазар.

В подкрепа на исканията си жалбоподателят изтъква нарушение на член 21 от регламента относно концентрациите, основавайки се на следните съображения:

— Комисията не може по никакъв начин да се позове на изменения в съответната нормативна рамка, настъпили след 31 януари 2007 г. — дата на предварителните оценки. Тъй като правомощията на Комисията в областта на проверката въз основа на член 21, параграф 4 са тясно свързани с контекста на оценката на конкретна концентрация от общностно измерение, до която се отнасят спорните национални мерки, последвалите нормативни изменения не могат да имат последици върху вече предприети действия на италианските власти, имащи за резултат отказ на страните от концентрацията през декември 2006 г., три месеца след получаването на разрешение за концентрацията на основание член 6, параграф 1, буква б) от регламента.

— Жалбоподателят изтъква злоупотреба с власт от страна на Комисията, състояща се в ирелевантност на избраното правно основание спрямо съдържанието на експлицитното решение за „непредприемане на последващи действия“ по отношение на спорните италиански мерки. В това отношение се твърди, че като е решила, че измененията в нормативната рамка, настъпили *medio tempore*, щели да гарантират, че изразените в оценките ѝ тревоги няма да възникнат в бъдеще, Комисията е приела на основание член 21 от регламента вид решение, което посочената разпоредба не предвижда. Всъщност Комисията е използвала предоставените ѝ с посочения член 21 правомощия, за да обяви за съвместими с общностното право мерки от общ характер, приети от държава-членка, без оглед на конкретната концентрация, за блокирането на която Италия е приела въпросните национални мерки.

— Като е приела, че изменената италианска регулаторна рамка е била приведена в съответствие с общностното право, Комисията не е взела предвид последващата несигурност, произтекла в италианския правен ред вследствие на посочените национални мерки, която несъмнено не е допринесла за създаването на благоприятна среда за евентуални бъдещи концентрации от интерес за пазара на концесиите за магистрала в Италия. Освен това практиката на италианската администрация през 2007 г. и 2008 г. трябва при всички положения да се обяви за намираща се в противоречие и с член 21, доколкото при „прехвърляне“ на концесия за магистрала налага по-тежки задължения от задълженията, които биха възникнали за заинтересованите субекти в други обстоятелства.

**Определение на Първоинстанционния съд от 6 февруари
2009 г. — Air One/Комисия**(Дело T-344/02) ⁽¹⁾

(2009/С 82/60)

Език на производството: италиански

Председателят на пети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 31, 8.2.2003 г.

**Определение на Първоинстанционния съд от 29 януари
2009 г. — EMSA/Португалия**(Дело T-4/08) ⁽¹⁾

(2009/С 82/61)

Език на производството: португалски

Председателят на четвърти състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 183, 19.7.2008 г.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 17 февруари 2009 г. — Liotti/Комисия

(Дело F-38/08) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Оценка — Доклад за развитие на кариерата — Процедура за оценяване за 2006 г. — Норми за оценяване, приложими от атестиращите)

(2009/C 82/62)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Amerigo Liotti (Senningerberg, Люксембург)
(представител: F. Frabetti, avocat)

Отвeтник: Комисия на Европейските общности (представители: V. Eggers и K. Herrmann)

Предмет

Отмяна на доклада за развитие на кариерата на жалбоподателя за 2006 г.

Диспозитив

- 1) Отменя доклада за развитие на кариерата на г-н Liotti за периода от 1.1.2006 г.-31.12.2006 г.
- 2) Осъжда Комисията на Европейските общности да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 158, 21.6.2008 г., стр. 26.

Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 17 февруари 2009 г. Stols/Съвет

(Дело F-51/08) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Повишаване — Процедура за повишаване за 2007 г. — Съпоставяне на заслугите — Явна грешка в преценката)

(2009/C 82/63)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Willem Stols (Halsteren, Нидерландия) (представители: S. Rodrigues и C. Bernard-Glanz, avocats)

Отвeтник: Съвет на Европейския съюз (представители: г-н Bauer и г-жа Balta)

Предмет

Отмяна на решението на органа по назначаването, с което жалбоподателят не е включен в списъка за повишаване в степен AST 11 въз основа на процедурата за повишаване за 2007 г.

Диспозитив

- 1) Отменя решенията от 16 юли 2007 г. и от 5 февруари 2008 г., с които Съветът на Европейския съюз отказва да повиши г-н Stols в степен AST 11 въз основа на процедура за повишаване за 2007 г.
- 2) Осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 183, 19.7.2008 г., стр. 34.

Определение на Съда на публичната служба от (първи състав) от 3 февруари 2009 г. — Carvalhal Garcia/Съвет

(Дело F-40/08) ⁽¹⁾

(Публична служба — Бивши длъжностни лица — Заплата — Надбавка за образование — Отказано представяне — Просрочена жалба — Явна недопустимост)

(2009/C 82/64)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Carvalhal Garcia (Sines, Португалия)
(представител: Antas da Cunha, avocat)

Отвeтник: Съвет на Европейския съюз (представители: M. Bauer и J. Monteiro)

Предмет

Отмяна на решение на Съвета, с което се премахва правото на надбавка за образование за дъщерята на жалбоподателята.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като явно недопустима.
- 2) Г-жа Carvalhal Garcia понася всички съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 183, 19.7.2008 г., стр. 33.

Жалба, подадена на 6 февруари 2009 г. — Vicente Carbajosa и др./Комисия

(Дело F-09/09)

(2009/C 82/65)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Isabel Vicente Carbajosa (Брюксел, Белгия) и други (представители: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Предмет и описание на спора

Искане за отмяна на решението за приемането и публикуването на обявления за конкурси EPSO/AD/116/08 и EPSO/AD/117/08, и на решенията относно проверката на тестовете за предварителен подбор и на писмените изпити, както и относно оценяването на устните изпити.

Искания на жалбоподателите

- да се отменят решенията на Комисията за публикуване и определяне на условията за допускане и за провеждане на изпитите по конкурси EPSO/AD/116/08 и EPSO/AD/117/08,
- да се отменят решенията на конкурсните комисии по конкурси EPSO/AD/116/08 и EPSO/AD/117/08 относно проверката на тестовете за предварителен подбор и на писмените изпити, както и относно оценяването на устните изпити,
- да се осъди Комисията на Европейските общности да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 3 февруари 2009 г. — Moschonaki/Европейска фондация за подобряване на условията на живот и труд

(Дело F-10/09)

(2009/C 82/66)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Chrysanthe Moschonaki (Брюксел, Белгия) (представител: N. Lhoëst, avocat)

Ответник: Европейска фондация за подобряване на условията на живот и труд

Предмет и описание на спора

От една страна, искане за отмяна на решението, с което се отхвърля подадената от жалбоподателя жалба за тормоз срещу началника на отдел „Човешки ресурси“, и, от друга страна, искане за осъждане на ответника да заплати на жалбоподателя обезщетение за претърпените вреди.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на директора на фондацията от 29 февруари 2008 г., с което се отхвърля жалбата на жалбоподателя за тормоз срещу началника на отдел „Човешки ресурси“,
- да се отмени, ако е необходимо, изричното решение на фондацията от 24 октомври 2008 г., с което се отхвърля подадената от жалбоподателя на 27 юни 2008 г. административна жалба по реда на член 90, параграф 2,
- да се осъди фондацията да заплати на жалбоподателя обезщетение с неокончателен размер от 100 000 EUR,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.